

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 450/2008

ze dne 23. dubna 2008,

kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 26, 95, 133 a 135 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Společenství je založeno na celní unii. Je žádoucí, aby se v zájmu hospodářských subjektů i celních orgánů ve Společenství platné celní předpisy shromáždily do celního kodexu Společenství (dále jen „kodex“). Vycházeje z myšlenky vnitřního trhu, by měl tento kodex obsahovat obecná pravidla a postupy, které zajistí provádění tarifních opatření a dalších opatření společné politiky zaváděných na úrovni Společenství v rámci obchodu zbožím mezi Společenstvím a zeměmi či územími mimo celní území Společenství při zohlednění požadavků těchto společných politik. Celní předpisy by měly být lépe sladěny s předpisy, které se týkají výběru dovozních poplatků, aniž by se měnila oblast působnosti platných daňových předpisů.

(2) V souladu se sdělením Komise o ochraně finančních zájmů Společenství a akčním plánem na období 2004 až 2005 je vhodné upravit právní rámec pro ochranu finančních zájmů Společenství.

(3) Základem nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽³⁾, bylo sjednocení celních režimů používaných v jednotlivých členských státech v osmdesátých letech 20. století. Uvedené nařízení bylo od svého zavedení opakovaně a podstatně změněno, aby řešilo specifické problémy, jakými je ochrana dobré víry nebo zohlednění bezpečnostních požadavků. Další změny kodexu jsou nutné v důsledku významných právních změn, které nastaly v posledních letech jak na úrovni Společenství, tak na mezinárodní úrovni, jako například uplynutí doby platnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a vstup v platnost aktu o přistoupení z roku 2003 a aktu o přistoupení z roku 2005, jakož i změna Mezinárodní úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů (dále jen „revidovaná Kjótská úmluva“), k níž bylo schváleno přistoupení Společenství rozhodnutím Rady 2003/231/ES ⁽⁴⁾. Nyní je proto vhodné zmodernizovat celní režimy a zohlednit skutečnost, že podávání a zpracování prohlášení elektronickou cestou je pravidlem a listinná prohlášení a jejich odpovídající zpracování výjimkou. Z těchto důvodů nejsou další změny stávajícího kodexu dostačující a je nutné jej zcela přepracovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 16.12.2006, s. 22.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2006, společný postoj Rady ze dne 15. října 2007 (Úř. věst. C 298 E, 11.12.2007, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 19. února 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 86, 3.4.2003, s. 21. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2004/485/ES (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 113).

- (4) Je vhodné zavést do kodexu právní rámec pro používání některých ustanovení celních předpisů na obchod zbožím mezi částmi celního území, na něž se vztahují ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾, a částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují, nebo na obchod mezi částmi, na něž se daná ustanovení nevztahují. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o zboží Společenství, a vzhledem k fiskální povaze příslušných opatření v rámci tohoto obchodu uvnitř Společenství je zavedení příslušných zjednodušení celních formalit, jež se na toto zboží použijí, prostřednictvím prováděcích opatření odůvodnitelné.
- (5) Zjednodušení dovoleného obchodu a boj proti podvodům vyžadují jednoduché, rychlé a standardní celní režimy a postupy. Je proto vhodné v souladu se sdělením Komise o jednoduchém a bezpapírovém prostředí pro cla a obchod zjednodušit celní předpisy, což umožní využívání moderních nástrojů a technologií a dále podpoří jednotné používání celních předpisů a modernizovaných přístupů k celní kontrole, a napomocí tak k zajištění základu pro účinné a jednoduché celní řízení. Za účelem zvýšení konkurenceschopnosti podniků by měly být celní režimy sloučeny nebo sladěny a jejich počet by měl být snížen na režimy, které jsou hospodářsky odůvodněné.
- (6) S dotvořením vnitřního trhu, snížením překážek mezinárodního obchodu a investic a rostoucí potřebou zajistit bezpečnost a ochranu vnějších hranic Společenství se změnila role celních orgánů, které získaly vedoucí postavení v dodavatelském řetězci a v rámci sledování a řízení mezinárodního obchodu je učinily katalyzátorem konkurenceschopnosti zemí a společností. Celní předpisy by proto měly odrážet novou hospodářskou situaci a nové postavení celních orgánů a jejich úkoly.
- (7) Používání informačních a komunikačních technologií, jak je stanoví rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o bezpapírovém prostředí pro celnictví a obchod, je klíčovým prvkem při zajišťování usnadňování obchodu a současně i účinnosti celních kontrol, a tudíž i při snižování nákladů podniků a rizik pro společnost. Je proto nezbytné stanovit v kodexu právní rámec, v němž lze uvedené rozhodnutí provést, a zejména právní zásadu, podle níž se veškeré celní a obchodní operace musí provádět elektronicky a informační a komunikační systémy pro celní operace musí poskytnout hospodářským subjektům v každém členském státě stejné možnosti.
- (8) Toto používání informačních a komunikačních technologií by mělo být doplněno harmonizovaným a standardizovaným používáním celních kontrol ze strany členských států s cílem zajistit rovnocennou úroveň celních kontrol v celém Společenství, aby tak na různých místech vstupu do Společenství a výstupu z něj nedocházelo k jednání narušující hospodářskou soutěž.
- (9) V zájmu usnadnění podnikání a současného zajištění odpovídající úrovně kontroly zboží vstupujícího na celní území Společenství nebo je opouštějícího je žádoucí, aby byly informace poskytované hospodářskými subjekty při zohlednění příslušných předpisů o ochraně údajů sdíleny mezi celními orgány a ostatními subjekty podílejícími se na této kontrole, jakými jsou například policie, pohraniční stráž, veterinární orgány či orgány pro ochranu životního prostředí, a aby byly kontroly prováděné jednotlivými orgány harmonizovány do té míry, aby hospodářský subjekt musel podávat informace jen jednou a uvedené orgány by prováděly kontrolu zboží ve stejnou dobu a na stejném místě.
- (10) V zájmu usnadnění některých druhů podnikání by měl mít každý i nadále právo nechat se při jednání s celními orgány zastupovat. Nemělo by však již být možné, aby bylo toto právo na zastupování vyhrazeno podle právních předpisů stanovených jedním z členských států jen někomu. Kromě toho by měl být celní zástupce, který splňuje kritéria pro udělení statusu schváleného hospodářského subjektu, oprávněn poskytovat své služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen.
- (11) Důvěryhodné hospodářské subjekty, které dodržují pravidla, by měly mít jako „schválené hospodářské subjekty“ možnost co nejvíce využívat zjednodušení a s ohledem na aspekty bezpečnosti by se na ně měla vztahovat snížená úroveň celních kontrol. Mohou proto využívat statusu „celního zjednodušení“ schváleného hospodářského subjektu nebo statusu „bezpečnosti“ schváleného hospodářského subjektu. Může jim být udělen jeden z těchto statusů nebo oba současně.
- (12) Na všechna rozhodnutí, tedy na úřední akty celních orgánů týkající se celních předpisů, které mají právní účinky vůči jedné nebo více osobám, včetně závazných informací vydaných těmito orgány, by se měla vztahovat stejná pravidla. Všechna taková rozhodnutí by měla platit v celém Společenství a v případě, že nejsou v souladu s celními předpisy nebo jejich výkladem, by mělo být možné prohlásit je za neplatné, změnit je, pokud není stanoveno jinak, nebo je zrušit.
- (13) V souladu s Listinou základních práv Evropské unie je nezbytné poskytnout každé osobě vedle práva na odvolání proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů i právo na slyšení předtím, než je přijato rozhodnutí, které by se jí mohlo nepříznivě dotknout.
- (14) Pro zjednodušení celních režimů v elektronickém prostředí je nezbytné, aby celní orgány různých členských států měly společnou působnost. V rámci celého vnitřního trhu je nutné zajistit odpovídající úroveň účinných, odrazujících a přiměřených sankcí.

(1) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/8/ES (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11).

- (15) Aby byla zaručena rovnováha mezi povinnostmi celních orgánů zajistit řádné používání celních předpisů na jedné straně a právem hospodářských subjektů na spravedlivé zacházení na straně druhé, měly by být celním orgánům přiznány rozsáhlé kontrolní pravomoci a hospodářským subjektům právo na odvolání.
- (16) S cílem minimalizovat rizika pro Společenství, jeho občanů a jeho obchodní partnery by mělo být harmonizované používání celních kontrol ze strany členských států založeno na společném rámci pro řízení rizik a elektronickém systému pro jeho provádění. Zavedení rámce pro řízení rizik, který bude společný pro všechny členské státy, by nemělo členským státům bránit v provádění namátkových kontrol zboží.
- (17) Je nutné stanovit skutečnosti, na jejichž základě se uplatňují dovozní nebo vývozní cla a další opatření stanovená v rámci obchodu se zbožím. Vyžadují-li to potřeby obchodu, je rovněž vhodné stanovit jasné předpisy pro vydávání dokladů o původu ve Společenství.
- (18) S cílem zabránit obtížím při stanovení právního základu pro vznik celního dluhu je žádoucí spojit všechny případy vzniku celního dluhu při dovozu, které jsou odlišné od vzniku celního dluhu na základě celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu nebo na dočasné použití s částečným osvobozením od cla. Totéž by mělo platit i pro vznik celního dluhu při vývozu.
- (19) Jelikož nová role celních orgánů předpokládá společnou působnost a spolupráci vnitrozemských a hraničních celních úřadů, měl by celní dluh ve většině případů vznikat v místě, kde je dlužník usazen, poněvadž místně příslušný celní úřad může nejlépe dohlédnout na činnosti dotyčné osoby.
- (20) Dále je v souladu s revidovanou Kjótskou úmluvou vhodné omezit počet případů, kdy se vyžaduje správní spolupráce mezi členskými státy k určení místa vzniku celního dluhu a k výběru cla.
- (21) Pravidla pro zvláštní režimy by měla umožnit použití jedné jistoty pro všechny kategorie zvláštních režimů a zajistit, aby tato jistota byla souborná a zahrnovala větší počet transakcí.
- (22) Za účelem zajištění lepší ochrany finančních zájmů Společenství a členských států by měla jistota krytí i zboží, které v zásilce nebo celním prohlášení, pro něž je poskytnuta, není uvedeno nebo je uvedeno nesprávně. Ze stejného důvodu by se závazek ručitele měl rovněž vztahovat na částky dovozního nebo vývozního cla, které mají být zaplacený v návaznosti na kontroly po propuštění zboží.
- (23) Za účelem zabezpečení finančních zájmů Společenství a členských států a omezení podvodných operací je vhodné přijmout předpisy zahrnující několikastupňová opatření pro použití souborné jistoty. Pokud hrozí zvýšené nebezpečí podvodu, měla by existovat možnost dočasně zakázat používání souborné jistoty s přihlédnutím ke konkrétní situaci dotyčných hospodářských subjektů.
- (24) V případech, kdy celní dluh vznikne nedodržením celních předpisů, je vhodné vzít v úvahu dobrou víru dotyčné osoby a co nejvíce snížit dopad nedbalosti ze strany dlužníka.
- (25) Je nutné stanovit zásadu, podle které se určuje status zboží Společenství, a okolnosti, které vedou ke ztrátě tohoto statusu, a určit případy, v nichž tento status zůstane nezměněn, pokud zboží dočasně opustí celní území Společenství.
- (26) Pokud hospodářský subjekt předem poskytl nezbytné informace pro kontroly přípustnosti zboží z hlediska rizik, je vhodné zajistit, aby se rychlé propuštění zboží stalo pravidlem. Kontroly daňové a obchodní politiky by měl provádět především celní úřad, příslušný pro prostory hospodářského subjektu.
- (27) Pravidla týkající se celních prohlášení a propuštění zboží do celního režimu by měla být modernizována a zjednodušena, zejména prostřednictvím požadavku, aby se celní prohlášení podávala zpravidla elektronickou cestou, a stanovením pouze jednoho typu zjednodušeného celního prohlášení.
- (28) Jelikož revidovaná Kjótská úmluva prosazuje, aby se celní prohlášení podávalo, registrovalo a kontrolovalo před příchodem zboží a aby místo podání prohlášení mohlo být jiné než místo, kde se zboží fyzicky nachází, je vhodné stanovit, že centralizované celní řízení bude probíhat v místě, kde je hospodářský subjekt usazen. V rámci centralizovaného celního řízení by mělo být možné použití zjednodušených celních prohlášení, odklad dne předložení úplného prohlášení a požadovaných dokladů, pravidelné prohlášení a odklad platby.
- (29) S cílem napomoci k zajištění nestranných podmínek pro hospodářskou soutěž v rámci Společenství je vhodné na úrovni Společenství stanovit pravidla, která by vymezila okolnosti, za nichž celní orgány mohou zboží zničit nebo s ním jinak nakládat, což muselo být dříve upraveno vnitrostátními právními předpisy.
- (30) Je vhodné stanovit společná a jednoduchá pravidla pro zvláštní režimy (tranzit, skladování, zvláštní použití a zušlechtění) doplněná malým souborem pravidel pro každou kategorii zvláštního režimu, aby se výběr správného režimu pro hospodářský subjekt zjednodušil, zabránilo se chybám a snížil se počet případů dodatečně vybíraného a vráceného cla po propuštění zboží.

- (31) Je třeba usnadnit udělování povolení pro více zvláštních režimů s jednou jistotou a jedním kontrolním celním úřadem a mít pro tyto případy jednoduchá pravidla týkající se vzniku celního dluhu. Základní zásadou by mělo být, že se zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu, nebo produkty získané z tohoto zboží, oceňují v okamžiku vzniku celního dluhu. V hospodářsky odůvodněných případech by však mělo být rovněž možné ocenit zboží v době, kdy bylo propuštěno do zvláštního režimu. Stejně zásady by se měly vztahovat na obvyklé formy manipulace.
- (32) S ohledem na vyšší počet opatření týkajících se bezpečnosti, která byla do kodexu zavedena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, by se umístění zboží do svobodných pásem mělo stát celním režimem a na zboží by se měly vztahovat celní kontroly při vstupu a kontroly dokladů.
- (33) Jelikož již není nadále nutné oznamovat záměr zpětného vývozu, měl by být režim aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému sjednocen s režimem zpracování pod celním dohledem a režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení by měl být zrušen. Tento jednotný režim aktivního zušlechťovacího styku by měl rovněž zahrnovat zničení zboží s výjimkou případů, kdy zničení provádějí celní orgány nebo kdy se provádí pod celním dohledem.
- (34) Opatření týkající se bezpečnosti ve vztahu ke zboží Společenství opouštějícímu celní území Společenství by se měla rovněž vztahovat na zpětný vývoz zboží, které není zbožím Společenství. Stejná základní pravidla by se měla použít na všechny druhy zboží, přičemž jsou případně možné určité výjimky, například u zboží, které je pouze přepravováno přes celní území Společenství.
- (35) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (36) Je vhodné stanovit způsob přijímání prováděcích opatření k tomuto kodexu. Tato opatření by měla být přijímána řídicím a regulativním postupem podle článků 4 a 5 rozhodnutí 1999/468/ES.
- (37) Zejména je třeba zmocnit Komisi k vymezení podmínek a stanovení kritérií nezbytných pro účinné uplatňování tohoto kodexu. Mají-li tato opatření obecný význam a je-li jejich účelem změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení nebo doplnit toto nařízení o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (38) Pro zajištění účinného rozhodovacího procesu je vhodné přezkoumat otázky týkající se přípravy postoje, který má Společenství zaujmout ve výborech, pracovních skupinách a odborných skupinách vytvořených na základě nebo v rámci mezinárodních dohod týkajících se celních předpisů.
- (39) Za účelem zjednodušení a racionalizace celních předpisů byla do tohoto kodexu v zájmu průhlednosti zapracována řada ustanovení, která jsou v současnosti obsažena v samostatných aktech Společenství.
- Je proto třeba zrušit společně s nařízením (EHS) č. 2913/92 tato nařízení:
- nařízení Rady (EHS) č. 3925/91 ze dne 19. prosince 1991 o vyloučení kontroly a formalit u příručních a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství⁽³⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1207/2001 ze dne 11. června 2001 o postupech usnadňujících vydávání nebo vystavování dokladů o původu ve Společenství a vydávání některých oprávnění schváleného vývozce podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropským společenstvím a některými zeměmi⁽⁴⁾.
- (40) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovit pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Společenství nebo toto území opouštějící a umožnit tak účinné fungování celní unie jakožto hlavního pilíře vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

(1) Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

(3) Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) Úř. věst. L 165, 21.6.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 75/2008 (Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 1).

OBSAH

Strana

HLAVA I	OBEČNÁ USTANOVENÍ	7
KAPITOLA 1	Oblast působnosti celních předpisů, úloha celních orgánů a definice	7
KAPITOLA 2	Práva a povinnosti osob v souvislosti s celními předpisy	10
Oddíl 1	Poskytování informací	10
Oddíl 2	Zastupování při jednání s celními orgány	11
Oddíl 3	Schválený hospodářský subjekt	12
Oddíl 4	Rozhodnutí v rámci celních předpisů	13
Oddíl 5	Sankce	15
Oddíl 6	Opravné prostředky	15
Oddíl 7	Kontrola zboží	16
Oddíl 8	Uchování dokladů a jiných informací; poplatky a náklady	17
KAPITOLA 3	Přepočít měny a lhůty	18
HLAVA II	FAKTORY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ SE UPLATNÍ DOVOZNÍ NEBO VÝVOZNÍ CLO A JINÁ OPATŘENÍ PŘI OBCHODU ZBOŽÍM	18
KAPITOLA 1	Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží	18
KAPITOLA 2	Původ zboží	19
Oddíl 1	Nepreferenční původ	19
Oddíl 2	Preferenční původ	19
KAPITOLA 3	Hodnota zboží pro celní účely	20
HLAVA III	CELNÍ DLUH A JISTOTY	21
KAPITOLA 1	Vznik celního dluhu	21
Oddíl 1	Celní dluh při dovozu	21
Oddíl 2	Celní dluh při vývozu	22
Oddíl 3	Společná ustanovení pro celní dluh při dovozu i vývozu	23
KAPITOLA 2	Jistota za celní dluh, který by mohl vzniknout nebo který vznikl	24
KAPITOLA 3	Výběr a platba cla a vrácení a prominutí částky dovozního a vývozního cla	26
Oddíl 1	Stanovení výše dovozního nebo vývozního cla, oznámení celního dluhu a zaúčtování	26
Oddíl 2	Platba částky dovozního nebo vývozního cla	28
Oddíl 3	Vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla	30
KAPITOLA 4	Zánik celního dluhu	31
HLAVA IV	ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ	32
KAPITOLA 1	Vstupní souhrnné celní prohlášení	32
KAPITOLA 2	Příchod zboží	33
Oddíl 1	Vstup zboží na celní území Společenství	33
Oddíl 2	Předložení zboží, jeho vykládka a kontrola	35
Oddíl 3	Formality po předložení zboží celnímu úřadu	35
Oddíl 4	Zboží propuštěné do režimu tranzitu	35

HLAVA V	OBEČNÁ PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE CELNÍHO STATUSU, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU, OVĚŘOVÁNÍ, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ A NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM	36
KAPITOLA 1	<i>Celní status zboží</i>	36
KAPITOLA 2	<i>Propuštění zboží do celního režimu</i>	36
Oddíl 1	Obecná ustanovení	36
Oddíl 2	Standardní celní prohlášení	37
Oddíl 3	Zjednodušená celní prohlášení	38
Oddíl 4	Ustanovení, která se použijí na všechna celní prohlášení	38
Oddíl 5	Jiná zjednodušení	39
KAPITOLA 3	<i>Ověřování a propuštění zboží</i>	40
Oddíl 1	Ověřování	40
Oddíl 2	Propuštění	41
KAPITOLA 4	<i>Nakládání se zbožím</i>	41
HLAVA VI	PROPUSŤENÍ DO VOLNÉHO OBĚHU A OSVOBOZENÍ OD DOVOZNÍHO CLA	42
KAPITOLA 1	<i>Propuštění do volného oběhu</i>	42
KAPITOLA 2	<i>Osvobození od dovozního cla</i>	42
Oddíl 1	Vrácené zboží	42
Oddíl 2	Mořský rybolov a produkty získané z moře	43
Oddíl 3	Prováděcí opatření	43
HLAVA VII	ZVLÁŠTNÍ REŽIMY	43
KAPITOLA 1	<i>Obecná ustanovení</i>	43
KAPITOLA 2	<i>Tranzit</i>	46
Oddíl 1	Vnější a vnitřní tranzit	46
Oddíl 2	Tranzit Společenství	47
KAPITOLA 3	<i>Uskladnění</i>	47
Oddíl 1	Obecná ustanovení	47
Oddíl 2	Dočasné uskladnění	48
Oddíl 3	Uskladnění v celním skladu	49
Oddíl 4	Svobodná pásma	49
KAPITOLA 4	<i>Zvláštní použití</i>	50
Oddíl 1	Dočasné použití	50
Oddíl 2	Konečné použití	51
KAPITOLA 5	<i>Zušlechťení</i>	51
Oddíl 1	Obecná ustanovení	51
Oddíl 2	Aktivní zušlechťovací styk	52
Oddíl 3	Pasivní zušlechťovací styk	52
HLAVA VIII	ODCHOD ZBOŽÍ Z CELNÍHO ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ	53
KAPITOLA 1	<i>Zboží opouštějící celní území</i>	53
KAPITOLA 2	<i>Vývoz a zpětný vývoz</i>	54
KAPITOLA 3	<i>Osvobození od vývozního cla</i>	55
HLAVA IX	VÝBOR PRO CELNÍ KODEX A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	56
KAPITOLA 1	<i>Výbor pro celní kodex</i>	56
KAPITOLA 2	<i>Závěrečná ustanovení</i>	56
PŘÍLOHA	SROVNÁVACÍ TABULKY	58

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Oblast působnosti celních předpisů, úloha celních orgánů a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví celní kodex Společenství (dále jen „kodex“), který stanoví obecná pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Společenství nebo toto území opouštějící.

Aniž je dotčeno mezinárodní právo a úmluvy a právní předpisy Společenství v jiných oblastech, použije se kodex jednotně na celém území Společenství.

2. Některá ustanovení celních předpisů lze použít mimo celní území Společenství v rámci zvláštních právních předpisů nebo v rámci mezinárodních úmluv.

3. Některá ustanovení celních předpisů, včetně zjednodušení v nich obsažených, se použijí na obchod se zbožím mezi částmi celního území Společenství, na něž se vztahují ustanovení směrnice 2006/112/ES, a částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují, nebo na obchod mezi částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví úprava podle prvního pododstavce a zjednodušení formálních požadavků na její provádění, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4. Tato opatření rovněž zohlední zvláštní okolnosti vztahující se k obchodu zbožím, který se týká pouze jednoho členského státu.

Článek 2

Úloha celních orgánů

Celní orgány odpovídají především za dohled nad mezinárodním obchodem Společenství, a přispívají tak ke spravedlivému a volnému obchodu, k provádění vnějších aspektů vnitřního trhu, společné obchodní politiky a ostatních společných politik Společenství, jež mají dopad na obchod, jakož i k celkové bezpečnosti dodavatelského řetězce. Celní orgány přijmou opatření zaměřená zejména na:

- a) ochranu finančních zájmů Společenství a jeho členských států;
- b) ochranu Společenství před nekalým a nezákonným obchodem při současné podpoře dovolené obchodní činnosti;

- c) zajištění bezpečnosti Společenství a jeho obyvatel a ochranu životního prostředí, v případě potřeby v úzké spolupráci s jinými orgány;
- d) zachování řádné rovnováhy mezi celními kontrolami a zjednodušením dovoleného obchodu.

Článek 3

Celní území

1. Celní území Společenství zahrnuje následující území, včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru:

- území Belgického království,
- území Bulharské republiky,
- území České republiky,
- území Dánského království, s výjimkou Faerských ostrovů a Grónska,
- území Spolkové republiky Německo, s výjimkou ostrova Helgoland a území Büsingen (smlouva ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací),
- území Estonské republiky,
- území Irska,
- území Řecké republiky,
- území Španělského království, s výjimkou Ceuty a Melilly,
- území Francouzské republiky, s výjimkou Nové Kaledonie, Mayotte, Saint-Pierre a Miquelonu, ostrovů Wallis a Futuna, Francouzské Polynésie a Francouzských jižních a antarktických území,
- území Italské republiky, s výjimkou obcí Livigno a Campione d'Italia a vnitrozemských vod jezera Lugano mezi břehem a politickou hranicí oblasti od Ponte Tresa k Porto Ceresio,
- území Kyperské republiky v souladu s ustanoveními aktu o přistoupení z roku 2003,
- území Lotyšské republiky,
- území Litevské republiky,
- území Lucemburského velkovodství,
- území Maďarské republiky,
- území Malty,
- území Nizozemského království v Evropě,
- území Rakouské republiky,
- území Polské republiky,
- území Portugalské republiky,

- území Rumunska,
- území Republiky Slovinsko,
- území Slovenské republiky,
- území Finské republiky,
- území Švédského království,
- území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, britských Normanských ostrovů a ostrova Man.

2. Následující území nacházející se mimo území členských států, a to včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru, se považují s ohledem na úmluvy a smlouvy, které se na ně vztahují, za součást celního území Společenství:

a) FRANCIE

území Monaka, jak je vymezuje celní úmluva podepsaná v Paříži dne 18. května 1963 (*Journal officiel de la République française* ze dne 27. září 1963, s. 8679);

b) KYPR

Území výsostných oblastí základů Spojeného království na Akrotiri a Dhekelii, jak je vymezuje Smlouva o založení Kyprské republiky podepsaná v Nikósii dne 16. srpna 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Článek 4

Definice

Pro účely kodexu se rozumí:

- 1) „celními orgány“ celní správy členských států, jež jsou příslušné pro uplatňování celních předpisů, a jakékoli jiné orgány, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů oprávněny uplatňovat některé celní předpisy;
- 2) „celními předpisy“ soubor právních předpisů, který tvoří:
  - a) kodex a prováděcí pravidla přijatá na úrovni Společenství a případně na vnitrostátní úrovni;
  - b) společný celní sazebník;
  - c) právní předpisy o systému Společenství pro osvobození od cla;
  - d) mezinárodní dohody obsahující celní ustanovení, pokud jsou tato ustanovení použitelná ve Společenství;
- 3) „celními kontrolami“ zvláštní úkony prováděné celními orgány za účelem zajištění řádného uplatňování celních předpisů a jiných právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, přepravu, uskladnění a konečné použití zboží převáženého mezi celním územím Společenství a jinými územími a výskyt a pohyb zboží, které není zbožím Společenství, a zboží propuštěného do režimu konečného použití na celním území;

- 4) „osobou“ fyzické osoby, právnické osoby a jakákoli sdružení osob, jež jsou podle právních předpisů Společenství nebo podle vnitrostátních právních předpisů způsobilá k právním úkonům, ačkoli nemají právní subjektivitu;
- 5) „hospodářským subjektem“ osoba, která se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá činnostmi, které podléhají celním předpisům;
- 6) „celním zástupcem“ každá osoba jmenovaná jinou osobou, aby v jednání s celními orgány prováděla úkony a formality vyžadované celními předpisy;
- 7) „rizikem“ pravděpodobnost, že v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, přepravou nebo konečným použitím zboží převáženého mezi celním územím Společenství a zeměmi či územími mimo toto území a v souvislosti s výskytem zboží, které nemá status zboží Společenství, může nastat určitá událost, která by měla tyto následky:
  - a) bránila by řádnému používání opatření Společenství nebo vnitrostátních opatření;
  - b) ohrozila by finanční zájmy Společenství a jeho členských států;
  - c) představovala by hrozbu pro bezpečnost Společenství a osob s pobytem na území Společenství, pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, pro životní prostředí nebo spotřebitele;
- 8) „celními formalitami“ všechny činnosti, které musí dotyčné osoby a celní orgány provést za účelem dosažení souladu s celními předpisy;
- 9) „souhrnným celním prohlášením“ (vstupním souhrnným celním prohlášením a výstupním souhrnným celním prohlášením) úkon, jímž osoba předem nebo v době události předepsanou formou a způsobem informuje celní orgány o tom, že zboží vstoupí na celní území Společenství nebo je opustí;
- 10) „celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje přání, aby bylo zboží propuštěno do určitého celního režimu, případně s uvedením konkrétních opatření, jež mají být použita;
- 11) „deklarantem“ osoba, která podává souhrnné celní prohlášení nebo oznámení o zpětném vývozu nebo činí celní prohlášení vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je toto prohlášení činěno;
- 12) „celním režimem“ některý z následujících režimů, do něhož může být zboží v souladu s tímto kodexem propuštěno:
  - a) propuštění do volného oběhu;

- b) zvláštní režimy;
- c) vývoz;
- 13) „celním dluhem“ povinnost osoby zaplatit částku dovozního nebo vývozního cla, které se podle platných celních předpisů vztahuje na konkrétní zboží;
- 14) „dlužníkem“ osoba odpovědná za celní dluh;
- 15) „dovozním clem“ clo splatné při dovozu zboží;
- 16) „vývozním clem“ clo splatné při vývozu zboží;
- 17) „celním statutem“ status zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Společenství nebo o zboží, které není zbožím Společenství;
- 18) „zbožím Společenství“ zboží, které spadá do některé z těchto kategorií:
- a) zboží zcela získané na celním území Společenství, k němuž nebylo přidáno zboží dovezené ze země či území mimo celní území Společenství. Zboží zcela získané na celním území Společenství nemá celní status zboží Společenství, pokud bylo získáno ze zboží propuštěného do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku v případech stanovených v souladu s čl. 101 odst. 2 písm. c);
- b) zboží dovezené na celní území Společenství ze země či území mimo toto území a propuštěné do volného oběhu;
- c) zboží získané nebo vyrobené na celním území Společenství buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).
- 19) „zbožím, které není zbožím Společenství“ zboží jiné než uvedené v bodě 18 nebo zboží, které přišlo o svůj celní status zboží Společenství;
- 20) „řízení rizik“ systematické zjišťování rizik a provádění všech nezbytných opatření s cílem omezit vystavení rizikům. Zahrnuje takové činnosti jako shromažďování údajů a informací, analýzu a hodnocení rizik, stanovování a provádění opatření a pravidelné sledování a přezkoumávání procesu a jeho výsledků, a to na základě mezinárodních a vnitrostátních zdrojů a strategií a zdrojů a strategií Společenství;
- 21) „propuštěním zboží“ úkon, kterým celní orgány povolují nakládat se zbožím za podmínky celního režimu, do kterého je zboží propuštěno;
- 22) „celním dohledem“ obecná činnost celních orgánů, kterou se má zajistit dodržování celních předpisů a případně i dalších právních předpisů vztahujících se na zboží, kterého se týká tato činnost;
- 23) „vrácením“ vrácení již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla;
- 24) „prominutím“ zproštění povinnosti platit dovozní nebo vývozní clo, které ještě nebylo zaplaceno;
- 25) „zušlechtěnými výrobky“ zboží v režimu zušlechťovacího styku, které je výsledkem zušlechťovacích operací;
- 26) „osobou usazenou na celním území Společenství“:
- a) v případě fyzické osoby osoba, která má obvyklé bydliště na celním území Společenství;
- b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu na celním území Společenství;
- 27) „předložením zboží celnímu úřadu“ oznámení celním orgánům o tom, že zboží bylo přepraveno na celní úřad nebo jiné místo určené nebo schválené celními orgány a že je k dispozici pro celní kontroly;
- 28) „držitelem zboží“ osoba, která je vlastníkem zboží nebo která má podobné právo nakládat se zbožím nebo má nad ním fyzickou kontrolu;
- 29) „držitelem režimu“ osoba, která celní prohlášení činí nebo jejímž jménem se celní prohlášení činí, nebo osoba, na niž byly převedeny práva a povinnosti uvedené osoby vyplývající z celního režimu;
- 30) „obchodně-politickými opatřeními“ netarifní opatření stanovená v rámci společné obchodní politiky, jež mají formu právních předpisů Společenství upravujících mezinárodní obchod zboží;
- 31) „zušlechťovacími operacemi“:
- a) opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží;
- b) zpracování zboží;
- c) zničení zboží;
- d) oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení;

- e) použití zboží, které není v zušlechtných produktech obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto produktů, a to i když je při použití zcela nebo zčásti spotřebováno (dále jen „příslušenství pro výrobu“);
- 32) „výťažností“ množství nebo procentní podíl zušlechtných výrobků získaných zušlechtním určitého množství zboží v režimu zušlechtnovacího styku;
- 33) „zprávou“ sdělení v předepsané formě obsahující údaje, které osoba, úřad nebo orgán předal jiné osobě, úřadu nebo orgánu prostřednictvím informační technologie a počítačových sítí.

KAPITOLA 2

Práva a povinnosti osob v souvislosti s celními předpisy

Oddíl 1

Poskytování informací

Článek 5

Výměna a uchovávání údajů

1. Veškeré výměny údajů, doprovodných dokladů, rozhodnutí a oznámení mezi celními orgány navzájem a mezi hospodářskými subjekty a celními orgány, vyžadované podle celních předpisů, a uchovávání těchto údajů, jak to vyžadují celní předpisy, se uskutečňují za použití metody elektronického zpracování dat.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z prvního pododstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Tato opatření stanoví případy, v nichž lze místo elektronické výměny údajů použít papír nebo jiné způsoby přenosu, a podmínky, za nichž je lze použít, přičemž zohlední zejména:

- možnost dočasného selhání počítačových systémů celních orgánů;
- možnost dočasného selhání počítačových systémů hospodářského subjektu;
- mezinárodní úmluvy a dohody, které stanoví používání dokumentů v listinné podobě;
- cestující osoby, které nemají přímý přístup k počítačovým systémům ani prostředky k poskytnutí elektronických informací;

e) praktické požadavky na prohlášení, jež mají být učiněna ústně nebo jiným způsobem.

2. Není-li v celních předpisech stanoveno jinak, přijme Komise regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření týkající se:

- zpráv, jež si mají vyměňovat celní úřady a jež jsou nezbytné pro používání celních předpisů;
- společného souboru údajů a formátu zpráv, jež mají být podle celních předpisů předmětem výměny.

Údaje uvedené v prvním pododstavci písm. b) obsahují podrobnosti nezbytné pro analýzu rizik a řádné uplatňování celních kontrol, případně s využitím mezinárodních norem a obchodních zvyklostí.

Článek 6

Ochrana údajů

1. Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné a které celní orgány získaly při plnění svých povinností, se vztahuje profesní tajemství. Kromě případů stanovených podle čl. 26 odst. 2 nesmějí být tyto informace příslušnými orgány zveřejněny bez výslovného souhlasu osoby nebo orgánu, které je poskytly.

Zveřejnění těchto informací bez souhlasu je však možné, jsou-li celní orgány povinny nebo oprávněny tak učinit na základě platných právních předpisů, zejména v souvislosti s ochranou údajů nebo soudním řízením.

2. Sdělení důvěrných údajů celním orgánům a jiným příslušným orgánům ze země nebo území mimo celní území Společenství je povoleno pouze v rámci mezinárodní dohody, která zajišťuje odpovídající úroveň ochrany údajů.

3. Zveřejňování nebo sdělování informací probíhá plně v souladu s platnými právními předpisy o ochraně údajů.

Článek 7

Výměna doplňujících informací mezi celními orgány a hospodářskými subjekty

1. Celní orgány a hospodářské subjekty si zejména pro účely vzájemné spolupráce při zjišťování rizik a předcházení rizikům mohou vyměňovat jakékoli informace, které celní předpisy přímo nevyžadují. Tato výměna se může uskutečnit na základě písemné dohody a může zahrnovat přístup celních orgánů do počítačových systémů hospodářských subjektů.

2. Nedohodnou-li se obě strany jinak, jsou veškeré informace, které během spolupráce uvedené v odstavci 1 poskytnete jedna strana straně druhé, důvěrné.

Článek 8

Poskytování informací celními orgány

1. Kdokoli může celní orgány požádat o informace o používání celních předpisů. Tato žádost může být zamítnuta, pokud se nevztahuje k činnosti spojené se skutečně zamýšleným mezinárodním obchodem se zbožím.

2. Celní orgány udržují pravidelný kontakt s hospodářskými subjekty a dalšími orgány, které se podílejí na mezinárodním obchodu se zbožím. Podporují průhlednost tím, že zcela zpřístupňují celní předpisy, obecná správní rozhodnutí a formuláře žádostí, a to pokud možno bezplatně a prostřednictvím internetu.

Článek 9

Poskytování informací celním orgánům

1. Kdokoli, kdo se přímo nebo nepřímo podílí na vyřizování celních formalit nebo na celních kontrolách, poskytnete celním orgánům na jejich žádost a v jakémkoli stanoveném termínu všechny potřebné doklady a informace v náležité podobě a veškerou pomoc nezbytnou pro splnění těchto formalit nebo provedení kontrol.

2. Podáním souhrnného prohlášení nebo celního prohlášení či oznámení nebo podáním žádosti o povolení nebo o jakékoli jiné rozhodnutí se dotyčná osoba stává odpovědnou:

- a) za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, oznámení nebo žádosti;
- b) za pravost předložených nebo zpřístupněných dokladů;
- c) případně za dodržení všech povinností v souvislosti s propuštěním zboží do daného celního režimu nebo s prováděním schválených operací.

První pododstavec se rovněž vztahuje na poskytování jakýchkoli informací v jakékoli podobě požadovaných celními orgány nebo jim předložených.

Jestliže prohlášení, oznámení či žádost podává nebo informace poskytuje celní zástupce dotyčné osoby, je povinnostmi uvedenými v prvním pododstavci vázán i celní zástupce.

Článek 10

Elektronické systémy

1. Členské státy spolupracují s Komisí s cílem vyvinout, udržovat a využívat elektronické systémy pro výměnu informací mezi celními úřady a pro společnou registraci a vedení záznamů týkajících se zejména:

- a) hospodářských subjektů, které se přímo nebo nepřímo podílejí na vyřizování celních formalit;

b) žádostí a povolení ohledně celního režimu nebo statusu schváleného hospodářského subjektu;

c) žádostí a zvláštních rozhodnutí udělených v souladu s článkem 20;

d) společného řízení rizik podle článku 25.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

a) standardní forma a obsah údajů, které mají být zaznamenány;

b) uchovávání těchto údajů celními orgány členských států;

c) pravidla pro přístup

i) hospodářských subjektů,

ii) jiných příslušných orgánů,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 2

Zastupování při jednání s celními orgány

Článek 11

Celní zástupce

1. Každá osoba se může nechat zastoupit celním zástupcem.

Toto zastupování může být přímé, kdy celní zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo nepřímé, kdy celní zástupce jedná vlastním jménem na účet jiné osoby.

Celní zástupce musí být usazen na celním území Společenství.

2. Členské státy mohou v souladu s právními předpisy Společenství stanovit podmínky, za nichž může celní zástupce poskytovat služby v členském státě, v němž je usazen. Aniž je však dotčeno používání méně přísných kritérií dotyčným členským státem, je celní zástupce, který splňuje kritéria stanovená v čl. 14 písm. a) až d), oprávněn poskytovat tyto služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví zejména:

- a) podmínky, za kterých lze upustit od požadavku uvedeného v odst. 1 třetím pododstavci;
- b) podmínky, za kterých lze svěřit a ověřit oprávnění uvedené v odstavci 2;
- c) jakákoli další prováděcí opatření k tomuto článku,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 12

Zplnomocnění

1. Při jednání s celními orgány uvede celní zástupce, že jedná na účet zastupované osoby, a upřesní, zda se jedná o zastupování přímé či nepřímé.

Osoba, která neuvede, že jedná jako celní zástupce, nebo uvede, že jedná jako celní zástupce, aniž je k tomu zplnomocněna, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet.

2. Celní orgány mohou od každého, kdo uvádí, že jedná jako celní zástupce, požadovat, aby prokázal své zplnomocnění zastupovanou osobou.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví odchylky od prvního pododstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 184 odst. 4.

Oddíl 3

Schválený hospodářský subjekt

Článek 13

Žádost a povolení

1. Hospodářský subjekt, který je usazen na celním území Společenství a který splňuje podmínky stanovené v člancích 14 a 15, může požádat o status schváleného hospodářského subjektu.

Tento status, který podléhá kontrole, udělí celní orgány případně po konzultaci s jinými příslušnými orgány.

2. Status schváleného hospodářského subjektu spočívá ve dvou typech povolení: povolení pro „celní zjednodušení“ schváleného hospodářského subjektu a povolení týkající se „bezpečnosti“ schváleného hospodářského subjektu.

První typ povolení umožňuje hospodářským subjektům využívat některých zjednodušení v souladu s celními předpisy. Podle druhého typu povolení je držitel oprávněn ke zjednodušením týkajícím se bezpečnosti.

Oba typy povolení lze vlastnit současně.

3. S výhradou článků 14 a 15 a aniž jsou dotčeny celní kontroly, uznávají status schváleného hospodářského subjektu celní orgány ve všech členských státech.

4. Na základě uznání statusu schváleného hospodářského subjektu a za předpokladu splnění požadavků pro konkrétní typ zjednodušení stanovený v celních předpisech povolí celní orgány danému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušení.

5. Status schváleného hospodářského subjektu může být pozastaven nebo zrušen v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 15 odst. 1 písm. g).

6. Schválený hospodářský subjekt uvědomí celní orgány o všech skutečnostech, které nastaly po udělení tohoto statusu a které by mohly mít vliv na jeho zachování nebo obsah.

Článek 14

Udělení statusu

Kritérii pro udělení statusu schváleného hospodářského subjektu jsou:

- a) doložené dodržování celních a daňových požadavků;
- b) uspokojivý systém vedení obchodních a případně přepravních záznamů, který umožňuje náležité celní kontroly;
- c) prokázaná solventnost;
- d) v souladu s čl. 13 odst. 2, v případech, kdy chce schválený hospodářský subjekt využít zjednodušení stanovených v souladu s celními předpisy, praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisí s vykonávanou činností;
- e) v souladu s čl. 13 odst. 2, v případech, kdy chce schválený hospodářský subjekt využít zjednodušení týkající se celních kontrol spojených s bezpečností, odpovídající normy v oblasti bezpečnosti.

Článek 15

Prováděcí opatření

1. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví pravidla pro:

- a) udělování statusu schváleného hospodářského subjektu;

- b) případy, v nichž se provádí přezkum statusu schváleného hospodářského subjektu;
- c) udělování povolení k využívání zjednodušení schválenými hospodářskými subjekty;
- d) určení celního orgánu příslušného k udělení tohoto statusu a těchto povolení;
- e) typ a rozsah zjednodušení, která mohou být schváleným hospodářským subjektům přiznána ve vztahu k celním kontrolám týkajícím se bezpečnosti;
- f) konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům;
- g) podmínky, za nichž lze status schváleného hospodářského subjektu pozastavit či zrušit;
- h) podmínky, za nichž lze upustit od požadavku usazení na celním území Společenství v případě zvláštních kategorií schválených hospodářských subjektů, zejména s přihlédnutím k mezinárodním dohodám,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. Tato opatření zohlední:
  - a) pravidla přijatá podle čl. 25 odst. 3;
  - b) podnikání v oblastech, které podléhají celním předpisům;
  - c) praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisí s vykonávanou činností;
  - d) že je hospodářský subjekt držitelem jakéhokoli mezinárodně uznávaného osvědčení vydaného na základě příslušných mezinárodních úmluv.

Oddíl 4

Rozhodnutí v rámci celních předpisů

Článek 16

Obecná ustanovení

1. Požaduje-li osoba, aby celní orgány přijaly rozhodnutí v rámci celních předpisů, tato osoba poskytne veškeré informace, které tyto orgány vyžadují za účelem přijetí daného rozhodnutí.

Je rovněž možné, aby o rozhodnutí požádalo více osob a aby se přijaté rozhodnutí vztahovalo na několik osob, v souladu s podmínkami stanovenými v celních předpisech.

2. Nestanoví-li celní předpisy jinak, rozhodnutí podle odstavce 1 se přijímá a oznamuje žadateli neprodleně a nejpozději do čtyř měsíců ode dne, kdy celní orgány obdrží všechny informace, které si vyžádaly, aby mohly přijmout dané rozhodnutí.

Nejsou-li však celní orgány schopny tyto lhůty dodržet, informují o tom žadatele ještě před uplynutím stanovené lhůty s uvedením důvodů a s uvedením další lhůty, kterou považují za nezbytnou k rozhodnutí o žádosti.

3. Nestanoví-li rozhodnutí nebo celní předpisy jinak, nabývá rozhodnutí účinku dnem, kdy žadatel obdrží rozhodnutí nebo kdy se má za to, že jej obdržel. S výjimkou případů uvedených v čl. 24 odst. 2 jsou přijatá rozhodnutí vykonatelná celními orgány od téhož dne.

4. Dříve než celní orgány přijmou rozhodnutí, kterým by byly nepříznivě dotčeny osoba nebo osoby, kterým je určeno, sdělí dotyčné osobě nebo osobám důvody, na jejichž základě hodlají rozhodnout, a umožní jim vyjádřit ve stanovené lhůtě počínající dnem sdělení svůj názor.

Po uplynutí této lhůty se dotyčné osobě příslušnou formou oznámí rozhodnutí s uvedením důvodů. Rozhodnutí obsahuje poučení o právu na odvolání podle článku 23.

5. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) případy, v nichž se odst. 4 první pododstavec nepoužije, a podmínky, za nichž se nepoužije;
- b) lhůta uvedená v odst. 4 prvním pododstavci,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

6. Aniž jsou dotčeny právní předpisy v jiných oblastech, které stanovují, v jakých případech a za jakých podmínek jsou rozhodnutí neplatná nebo nicotná, mohou celní orgány, které rozhodnutí vydaly, kdykoli toto rozhodnutí prohlásit za neplatné, změnit ho nebo zrušit, neodpovídá-li celním předpisům.

7. S výjimkou případů, kdy celní orgán jedná jako justiční orgán, se ustanovení odstavců 3, 4 a 6 tohoto článku a článků 17, 18 a 19 použijí rovněž v případě rozhodnutí přijatých celními orgány bez předchozí žádosti dotyčné osoby a zejména v případě oznámení celního dluhu podle čl. 67 odst. 3.

Článek 17

Platnost rozhodnutí na úrovni Společenství

Není-li požadováno nebo stanoveno jinak, jsou rozhodnutí celních orgánů, která vycházejí z použití celních předpisů nebo s ním souvisejí, platná na celém celním území Společenství.

Článek 18

Prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatná

1. Celní orgány prohlásí rozhodnutí ve prospěch osoby, které je určeno, za neplatné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávných nebo neúplných informací;
- b) žadatel věděl nebo si měl být vědom toho, že informace byly nesprávné nebo neúplné;
- c) rozhodnutí by bylo jiné, pokud by informace byly správné a úplné.

2. Prohlášení rozhodnutí za neplatné se oznámí osobě, které bylo určeno.

3. Není-li stanoveno rozhodnutím jinak v souladu s celními předpisy, nabývá prohlášení za neplatné účinku dnem, kdy nabylo účinku původní rozhodnutí.

4. Komise může řídicím postupem podle čl. 184 odst. 3 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku, zejména pokud jde o rozhodnutí určená více osobám.

Článek 19

Zrušení a změna rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby

1. Rozhodnutí ve prospěch osoby je zrušeno nebo změněno, pokud v případech jiných než uvedených v článku 18 jedna nebo více podmínek pro jeho vydání nebyly nebo již nejsou splněny.

2. Není-li v celních předpisech stanoveno jinak, lze rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušit pouze vůči osobě, jež nesplňuje povinnost, která je jí tímto rozhodnutím uložena.

3. Zrušení rozhodnutí nebo jeho změna se sdělí osobě, které bylo určeno.

4. Ustanovení čl. 16 odst. 3 se vztahuje na zrušení nebo změnu rozhodnutí.

Ve výjimečných případech, vyžadují-li to oprávněné zájmy osoby, které bylo rozhodnutí určeno, však mohou celní orgány odložit nabytí účinku zrušení rozhodnutí nebo jeho změny.

5. Komise může řídicím postupem podle čl. 184 odst. 3 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku, zejména pokud jde o rozhodnutí určená více osobám.

Článek 20

Rozhodnutí o závazné informaci

1. Celní orgány vydají na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“) nebo rozhodnutí týkající se závazné informace o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“).

Tato žádost se zamítne, dojde-li k některé z těchto okolností:

- a) pokud je, nebo již byla, žádost podána u téhož nebo jiného celního úřadu, a to držitelem rozhodnutí v souvislosti se stejným zbožím nebo jeho jménem a u rozhodnutí o ZIPZ za stejných okolností, které rozhodují o získání statusu původu zboží;
- b) pokud se žádost netýká žádného ze zamýšlených použití rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ nebo žádného ze zamýšlených použití celního režimu.

2. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ jsou závazná pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu zboží.

Tato rozhodnutí jsou závazná pro celní orgány ve vztahu k držiteli rozhodnutí, a to pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formality po dni, kterým rozhodnutí nabývá účinku.

Rozhodnutí jsou závazná pro držitele rozhodnutí ve vztahu k celním orgánům, a to pouze s účinkem ode dne, kdy držitel obdržel nebo se má za to, že obdržel, oznámení o rozhodnutí.

3. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ je platné po dobu tří let ode dne, kdy nabývá účinku.

4. Pro uplatnění rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ v rámci konkrétního celního režimu musí držitel rozhodnutí prokázat:

- a) v případě rozhodnutí o ZISZ, že zboží uvedené v celním prohlášení ve všech ohledech odpovídá zboží, jež je v rozhodnutí uvedeno;
- b) v případě rozhodnutí o ZIPZ, že dané zboží a okolnosti rozhodující o získání statusu původu zboží ve všech ohledech odpovídají zboží a okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny.

5. Odchylně od čl. 16 odst. 6 a článku 18 se rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ zruší, byla-li vydána na základě nesprávných nebo neúplných informací poskytnutých ze strany žadatelů.

6. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ se zruší podle čl. 16 odst. 6 a článku 19.

Tato rozhodnutí nelze měnit.

7. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k odstavcům 1 až 5 tohoto článku.

8. Aniž je dotčen článek 19, opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) podmínky, za nichž rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ pozbývají platnosti, a okamžik pozbytí jejich platnosti;
- b) podmínky, za nichž může být rozhodnutí uvedené v písmenu a) nadále používáno pro účely závazných smluv vycházejících z tohoto rozhodnutí a uzavřených před uplynutím doby jeho platnosti, a dobu, po kterou může být takto používáno;
- c) podmínky, za nichž může Komise vydávat rozhodnutí vyžadující od členských států zrušení nebo změnu rozhodnutí o závazné informaci a poskytující závazné informace, které se liší od informací v jiných rozhodnutích týkajících se stejného předmětu,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

9. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví podmínky pro vydávání dalších rozhodnutí o závazné informaci, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 5

Sankce

Článek 21

Uplatnění sankcí

1. Každý členský stát stanoví sankce za porušení celních předpisů Společenství. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Uplatňují-li se správní sankce, mohou mít mimo jiné jednu z těchto forem, případně obě formy:

- a) peněžní pokuta uložená celními orgány, případně včetně navrácení použitého namísto trestní sankce;
- b) zrušení, pozastavení nebo změna jakéhokoli povolení, jehož je dotyčná osoba držitelem.

3. Do šesti měsíců ode dne použitelnosti tohoto článku stanoveného v souladu s čl. 188 odst. 2 sdělí členské státy Komisi platné vnitrostátní právní předpisy podle odstavce 1 a neprodleně jí oznámí veškeré pozdější změny, které se těchto předpisů dotýkají.

Oddíl 6

Opravné prostředky

Článek 22

Rozhodnutí soudního orgánu

Články 23 a 24 se nepoužijí na opravné prostředky podané s cílem prohlásit za neplatné, zrušit nebo změnit rozhodnutí v rámci celních předpisů přijaté soudním orgánem nebo celními orgány jednajícími jako soudní orgány.

Článek 23

Právo na podání opravných prostředků

1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů v rámci celních předpisů, jež se jí přímo a osobně dotýká.

Právo na odvolání má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o rozhodnutí a ve lhůtách uvedených v čl. 16 odst. 2 neobdržela rozhodnutí o své žádosti.

2. Odvolání lze podat nejméně ve dvou stupních:

- a) nejdříve u celních orgánů, u soudního orgánu nebo u jiných orgánů určených k tomuto účelu členskými státy;
- b) následně u vyššího nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států soudní orgán nebo rovnocenný zvláštní orgán.

3. Odvolání musí být podáno ve členském státě, v němž bylo rozhodnutí přijato nebo o ně bylo požádáno.

4. Členské státy zajistí, aby odvolací řízení umožnilo rychlé potvrzení nebo opravu rozhodnutí celních orgánů.

Článek 24

Přerušení výkonu

1. Podání odvolání nemá odkladný účinek na výkon napadeného rozhodnutí.
2. Celní orgány však přeruší výkon rozhodnutí, a to zcela nebo částečně, mají-li odůvodněné pochybnosti, zda je napadené rozhodnutí v souladu s celními předpisy, nebo hrozí-li dotyčné osobě nenahraditelná škoda.
3. V případech uvedených v odstavci 2, je-li důsledkem napadeného rozhodnutí vyměření dovozního nebo vývozního cla, je přerušení výkonu tohoto rozhodnutí podmíněno poskytnutím jistoty, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení nezjistí, že by taková jistota způsobila dlužníkovi vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

Komise může přijmout regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k prvnímu pododstavci tohoto odstavce.

Oddíl 7

Kontrola zboží

Článek 25

Celní kontroly

1. Celní orgány mohou provádět veškeré celní kontroly, které považují za nezbytné.

Celní kontroly mohou zahrnovat zejména kontrolu zboží, odebrání vzorků, ověřování údajů v celním prohlášení a existence a pravosti dokladů, kontrolu účetnictví hospodářských subjektů a jiných záznamů, kontrolu dopravních prostředků, kontrolu zavazadel a jiného zboží přepravovaného osobami a provádění úředních šetření a dalších podobných činností.

2. Jiné než namátkové celní kontroly vycházejí především z analýzy rizik za použití metod elektronického zpracování dat a jejich účelem je stanovit a vyhodnotit rizika a vypracovat nezbytná opatření, pomocí nichž lze rizikům čelit, a to na základě kritérií vytvořených na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství a případně na mezinárodní úrovni.

Členské státy ve spolupráci s Komisí vyvíjejí, udržují a využívají společný rámec pro řízení rizik, který je založen na výměně informací o rizicích a analýzách rizik mezi celními správami a kterým se mimo jiné stanoví společná kritéria pro vyhodnocování rizik, kontrolní opatření a přednostní oblasti kontroly.

Kontrolami, které vycházejí z těchto informací a kritérií, nejsou dotčeny další kontroly prováděné v souladu s odstavci 1 a 2 nebo s jinými platnými ustanoveními.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, přijme Komise regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření, kterými se stanoví:
  - a) společný rámec pro řízení rizik;
  - b) společná kritéria a prioritní oblasti kontroly;
  - c) informace o rizicích a analýzy rizik, které si mají předávat celní správy.

Článek 26

Spolupráce mezi orgány

1. Mají-li být u téhož zboží příslušnými orgány jinými než jsou celní orgány prováděny kontroly jiné než celní, usilují celní orgány v úzké spolupráci s danými jinými orgány o to, aby tyto kontroly byly pokud možno prováděny současně s celními kontrolami a na stejném místě (one-stop-shop), přičemž celní orgány zastávají v této oblasti koordinační úlohu.

2. Je-li to nezbytné pro účely minimalizace rizik a boje proti podvodům, mohou si v rámci kontrol stanovených v tomto oddíle celní a jiné příslušné orgány vyměňovat mezi sebou a s Komisí údaje, které získaly v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, přepravou, uskladněním a konečným použitím zboží pohybujícího se mezi celním územím Společenství a jinými územími, včetně poštovního styku, a v souvislosti s přítomností a pohybem zboží, které není zbožím Společenství, a zboží propuštěné do režimu konečného použití na celním území, jakož i výsledky všech kontrol. Celní orgány a Komise si tyto údaje mohou vyměňovat rovněž za účelem zajištění jednotného uplatňování celních předpisů Společenství.

Článek 27

Kontrola po propuštění zboží

Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat všechny doklady a údaje vztahující se k operacím s daným zbožím nebo k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem zjistit správnost údajů obsažených v souhrnném prohlášení nebo celním prohlášení. Celní orgány mohou toto zboží rovněž kontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, je-li jeho kontrola ještě možná.

Tyto kontroly lze provést u držitele zboží, jeho zástupce nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.

Článek 28

Letecká a námořní doprava uvnitř Společenství

1. Celní kontroly nebo formality týkající se příručních a zapsaných zavazadel osob, které uskutečňují buď lety, nebo námořní cesty uvnitř Společenství, se provádějí pouze v případě, kdy jsou tyto kontroly nebo formality stanoveny celními předpisy.

2. Odstavec 1 se použije, aniž jsou dotčeny:

- a) kontroly bezpečnosti;
- b) kontroly spojené se zákazy nebo omezeními.

3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto článku, která stanoví případy a podmínky, kdy lze celní kontroly a formality uplatnit na:

- a) příruční a zapsaná zavazadla
  - i) osob uskutečňujících let letadlem přilétajícím z letiště, jež není letištěm Společenství, které po mezipřistání na letišti Společenství pokračuje na jiné letiště Společenství,
  - ii) osob uskutečňujících let letadlem, které přistává na letišti Společenství a poté pokračuje na letiště, jež není letištěm Společenství,
  - iii) osob vyživajících námořní dopravu stejným plavidlem, která má na své trase místo odplutí, zastávky nebo cílového určení v přístavu, jež není přístavem Společenství,
  - iv) osob na palubě rekreačních plavidel a turistických nebo obchodních letadel;
- b) příruční a zapsaná zavazadla
  - i) dopravená na letiště Společenství na palubě letadla přilétajícího z letiště, jež není letištěm Společenství, a překládaná na tomto letišti Společenství do jiného letadla pokračujícího v letu v rámci Společenství,
  - ii) naložená na letišti Společenství do letadla pokračujícího v letu v rámci Společenství a překládaná na jiném letišti Společenství do letadla, jehož místem určení je letiště, jež není letištěm Společenství.

Oddíl 8

Uchovávání dokladů a jiných informací; poplatky a náklady

Článek 29

Uchovávání dokladů a jiných informací

1. Dotyčná osoba uchovává pro účely celních kontrol doklady a informace uvedené v čl. 9 odst. 1 po dobu alespoň tří kalendářních let, a to jakýmkoli způsobem, který je dostupný a přijatelný pro celní orgány.

V případě zboží propuštěného do volného oběhu za podmínek jiných než uvedených v třetím pododstavci nebo zboží navrženého v celním prohlášení k vývozu počíná lhůta běžet od konce roku, v němž bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu nebo k vývozu.

V případě zboží propuštěného do volného oběhu bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného použití počíná lhůta běžet od konce roku, v němž zboží přestává být předmětem celního dohledu.

V případě zboží, které bylo propuštěno do jiného celního režimu, počíná lhůta běžet od konce roku, v němž byl daný celní režim ukončen.

2. Aniž je dotčen čl. 68 odst. 4, zjistí-li se při celní kontrole ve vztahu k celnímu dluhu, že je nutno opravit příslušný zápis v účetních dokladech, a byla-li o tom dotyčná osoba informována, uchovávají se doklady a informace po dobu tří let od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Bylo-li podáno odvolání nebo zahájeno soudní řízení, musí být doklady a informace uchovávány po dobu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, nebo do ukončení odvolacího či soudního řízení, a to podle toho, co nastane později.

Článek 30

Poplatky a náklady

1. Celní orgány si neúčtují poplatky za provádění celních kontrol nebo jakýchkoli jiných úkonů podle celních předpisů v úředních hodinách příslušných celních úřadů.

Celní orgány si však mohou účtovat poplatky nebo mohou požadovat úhradu vzniklých nákladů za poskytování zvláštních služeb, zejména za:

- a) požadovanou přítomnost zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadovanou přítomnost v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;

- b) analýzy nebo znalecké zprávy o zboží a poštovní poplatky za vrácení zboží žadateli, zejména v souvislosti s rozhodnutími přijatými podle článku 20 nebo s poskytováním informací podle čl. 8 odst. 1;
- c) kontroly zboží nebo odběry vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ;
- d) výjimečná kontrolní opatření, jsou-li nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví prováděcí opatření k odst. 1 druhému pododstavci, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

KAPITOLA 3

Přepočít měny a lhůty

Článek 31

Přepočít měny

1. Příslušné orgány zveřejní nebo zpřístupní na internetu směnný kurz, který se použije v případě, že je na základě jednoho z následujících důvodů nutné provést přepočít měny:
  - a) faktory, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, jsou vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, ve které se celní hodnota určuje;
  - b) hodnota eura v národních měnách je požadována pro účely sazebního zařazení zboží a výše dovozního nebo vývozního cla, včetně hodnotových prahů v celním sazebníku Společenství.
2. Je-li přepočít měny nutný z důvodů jiných než uvedených v odstavci 1, hodnota eura v národních měnách, jež má být použita v rámci celních předpisů, se stanoví alespoň jednou ročně.
3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 32

Lhůty

1. Je-li v celních předpisech stanovena lhůta, datum nebo termín, nelze tuto lhůtu prodloužit nebo zkrátit a toto datum nebo tento termín nelze odložit ani přesunout, pokud tak není výslovně stanoveno v příslušných právních předpisech.
2. S výjimkou případů konkrétně stanovených celními předpisy Společenství se použijí pravidla pro lhůty, data a termíny stanovená v nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71, ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

HLAVA II

FAKTORY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ SE UPLATNÍ DOVOZNÍ NEBO VÝVOZNÍ CLO A JINÁ OPATŘENÍ PŘI OBCHODU ZBOŽÍM

KAPITOLA 1

Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží

Článek 33

Společný celní sazebník

1. Splatné dovozní a vývozní clo vychází ze společného celního sazebníku.

Další opatření stanovená ve zvláštních předpisech Společenství upravujících obchod se zbožím se případně uplatní podle tarifního zařazení tohoto zboží.

2. Společný celní sazebník obsahuje:
  - a) kombinovanou nomenklaturu zboží, která je stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽²⁾;
  - b) jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Společenství, jež upravují uplatňování sazebních opatření při obchodu zbožím;
  - c) smluvní nebo běžná autonomní cla pro zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury;
  - d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s určitými zeměmi či územími mimo celní území Společenství nebo se skupinami takových zemí či území;
  - e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči některým zemím či územím mimo celní území Společenství nebo skupinám takových zemí či území;
  - f) autonomní opatření, na jejichž základě lze clo u určitého zboží snížit nebo zboží od cla osvobodit;
  - g) zvýhodněné sazební zacházení stanovené pro určité zboží z důvodu jeho povahy nebo na základě jeho konečného použití v rámci opatření uvedených v písmenech c) až f) nebo v písmenu h);

⁽²⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 275/2008 (Úř. věst. L 85, 27.3.2008, s. 3).

h) další sazební opatření vyplývající ze zemědělských nebo obchodních nebo jiných právních předpisů Společenství.

3. Splňuje-li dané zboží podmínky obsažené v opatřeních stanovených v odst. 2 písm. d) až g), použijí se na žádost deklaranta opatření uvedená v těchto ustanoveních místo opatření uvedených v odst. 2 písm. c). Jsou-li dodrženy lhůty a splněny podmínky stanovené v příslušném opatření nebo v kodexu, může být taková žádost podána dodatečně.

4. Je-li použití opatření uvedených v odst. 2 písm. d) až g) nebo osvobození od opatření podle odst. 2 písm. h) omezeno na určitý objem dovozu nebo vývozu, přestanou být opatření nebo osvobození v případě celních kvót uplatňována od okamžiku, kdy je dosaženo stanoveného objemu dovozu nebo vývozu.

V případě celních stropů přestanou být tato opatření nebo osvobození od nich na základě právního aktu Společenství uplatňována.

5. Komise přijme řídicím postupem podle čl. 184 odst. 3 prováděcí opatření k odstavcům 1 a 4 tohoto článku.

Článek 34

Sazební zařazení zboží

1. Pro účely společného celního sazebníku spočívá „sazební zařazení“ zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury, do níž má být toto zboží zařazeno.

2. Pro účely nesazebních opatření spočívá „sazební zařazení“ zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury nebo jakékoli jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena právními předpisy Společenství a do níž má být uvedené zboží zařazeno.

3. Podpoložka nebo další členění určené podle odstavců 1 a 2 se použijí pro účely uplatňování opatření souvisejících s danou podpoložkou.

KAPITOLA 2

Původ zboží

Oddíl 1

Nepreferenční původ

Článek 35

Oblast působnosti

Články 36, 37 a 38 stanovují pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží pro účely použití:

a) společného celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v čl. 33 odst. 2 písm. d) a e);

b) jiných než sazebních opatření stanovených zvláštními předpisy Společenství upravujícími obchod zboží;

c) jiných opatření Společenství týkajících se původu zboží.

Článek 36

Získání původu

1. Zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území se považuje za zboží pocházející z této země nebo z tohoto území.

2. Zboží, na jehož produkci se podílela více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování.

Článek 37

Prokazování původu

1. Je-li původ na základě celních předpisů uveden v celním prohlášení, mohou celní orgány vyžadovat, aby deklarant původ zboží prokázal.

2. Je-li původ zboží podle celních předpisů nebo jiných zvláštních předpisů Společenství prokázán, mohou celní orgány v případě odůvodněných pochybností požadovat dodatečné doklady prokazující, že je původ stanoven v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

3. Je-li to nezbytné z hlediska obchodu, může být dokument prokazující původ vydán ve Společenství.

Článek 38

Prováděcí opatření

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k článkům 36 a 37.

Oddíl 2

Preferenční původ

Článek 39

Preferenční původ zboží

1. S cílem využít opatření uvedených v čl. 33 odst. 2 písm. d) nebo e) nebo nesazebních preferenčních opatření, musí být zboží v souladu s pravidly pro preferenční původ uvedenými v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s určitými zeměmi či územími mimo celní území Společenství nebo se skupinami takových zemí či území, se pravidla pro preferenční původ stanoví v těchto dohodách.

3. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči určitým zemím či územím mimo celní území Společenství nebo skupinám takových zemí či území vyjma těch, které jsou uvedeny v odstavci 5, přijme Komise regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanovují pravidla o preferenčním původu.

4. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření uplatňovaná v rámci obchodu mezi celním územím Společenství a Ceutou a Melillou obsažená v protokolu č. 2 k aktu o přistoupení z roku 1985, se pravidla o preferenčním původu přijmou postupem podle článku 9 uvedeného protokolu.

5. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření obsažená v preferenčních dohodách ve prospěch zámořských zemí a území přidružených ke Společenství, se pravidla o preferenčním původu přijmou v souladu s článkem 187 Smlouvy.

6. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření nezbytná k provedení pravidel uvedených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

KAPITOLA 3

Hodnota zboží pro celní účely

Článek 40

Oblast působnosti

Celní hodnota zboží pro účely použití společného celního sazebníku a nesazebních opatření stanovených ve zvláštních předpisech Společenství upravujících obchod zboží se určuje v souladu s články 41 až 43.

Článek 41

Metoda určování celní hodnoty na základě převodní hodnoty

1. Prvotním podkladem pro určení celní hodnoty zboží je převodní hodnota, tj. cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená v souladu s opatřeními přijatými podle článku 43.

2. Cenou, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená, se rozumí částka celkové platby, která byla nebo má být skutečně mezi kupujícím a prodávajícím nebo mezi kupujícím a třetí stranou ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a která zahrnuje veškeré platby, které byly nebo mají být uskutečněny jako podmínka prodeje dováženého zboží.

3. Převodní hodnota se uplatní, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o nakládání se zbožím nebo jeho použití ze strany kupujícího, s výjimkou kteréhokoli z těchto omezení, která
  - i) jsou uložena nebo vyžadována právem nebo veřejnými orgány ve Společenství,
  - ii) omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží dále prodáváno,
  - iii) neovlivňují podstatně celní hodnotu zboží;
- b) prodej nebo cena nepodléhají podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze ve vztahu ke zboží, které je ohodnocováno, určit;
- c) žádná část výtěžku jakéhokoliv dalšího prodeje, nakládání se zbožím nebo použití zboží ze strany kupujícího nepřipadne přímo ani nepřímo prodávajícímu, kromě případů, kdy lze provést přiměřenou úpravu v souladu s opatřeními přijatými podle článku 43;
- d) kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jejich vztah neovlivnil cenu.

Článek 42

Doplňkové metody určování celní hodnoty zboží

1. Nemůže-li být celní hodnota zboží určena podle článku 41, pokračuje se postupně podle odst. 2 písm. a) až d) tohoto článku, přičemž se celní hodnota zboží určí podle prvního z těchto písmen, podle nějž ji lze určit.

Na žádost deklaranta se pořadí uplatnění písmen c) a d) obrátí.

2. Celní hodnotou podle odstavce 1 je:
  - a) převodní hodnota u stejného zboží prodáváného pro vývoz na celní území Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;
  - b) převodní hodnota u podobného zboží prodáváného pro vývoz na celní území Společenství a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;
  - c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodává na celním území Společenství v největším úhrnném množství osobám, kterou nejsou ve vzájemném spojení s prodávajícími;
  - d) vypočtená hodnota.

3. Nemůže-li být celní hodnota určena podle tohoto odstavce 1, určí se na základě údajů dostupných na celním území Společenství s použitím přiměřených prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními:

- a) dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;
- b) článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;
- c) této kapitoly.

Článek 43

Prováděcí opatření

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanoví:

- a) prvky, jež musí být pro účely stanovení celní hodnoty přičteny k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, nebo jež od ní mají být odečteny;
- b) prvky, jež se použijí pro stanovení vypočtené hodnoty;
- c) metoda určování celní hodnoty ve zvláštních případech a u zboží, u kterého vzniká po použití zvláštního režimu celní dluh;
- d) jakékoli další podmínky, ustanovení a pravidla nezbytné pro použití článků 41 a 42.

HLAVA III

CELNÍ DLUH A JISTOTY

KAPITOLA 1

Vznik celního dluhu

Oddíl 1

Celní dluh při dovozu

Článek 44

Propuštění do volného oběhu a dočasné použití

1. Celní dluh při dovozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží, které není zbožím Společenství a které podléhá dovoznímu clu, propuštěno do jednoho z těchto celních režimů:

- a) propuštění do volného oběhu, včetně propuštění podle ustanovení o konečném použití;
  - b) dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.
2. Celní dluh vzniká okamžikem přijetí celního prohlášení.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se celní prohlášení činí.

Je-li celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do některého z režimů uvedených v odstavci 1 učiněno na základě údajů, v jejichž důsledku nebyly dovozní clo nebo jeho část vybrány, je osoba, která poskytla údaje nezbytné pro vyhotovení celního prohlášení a která si byla nebo měla být vědoma, že údaje nejsou pravdivé, rovněž považována za dlužníka.

Článek 45

Zvláštní ustanovení týkající se nepůvodního zboží

1. Platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě produktů, pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenčního režimu mezi Společenstvím a některými zeměmi či územími mimo celní území Společenství nebo skupinami těchto zemí či území, vzniká u tohoto nepůvodního zboží celní dluh při dovozu v okamžiku přijetí oznámení o zpětném vývozu v souvislosti s dotyčnými produkty.

2. Vznikne-li celní dluh podle odstavce 1, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu za stejných podmínek jako v případě celního dluhu, který by vznikl, kdyby ve stejný den bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění nepůvodního zboží použitého při výrobě dotyčných výrobků do volného oběhu za účelem ukončení režimu aktivního zusušlechťovacího styku.

3. Čl. 44 odst. 2 a 3 se použije obdobně. V případě zboží, které není zbožím Společenství podle článku 179, je však dlužníkem osoba podávající oznámení o zpětném vývozu. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se oznámení podává.

Článek 46

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:

- a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Společenství, na celní území Společenství, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zusušlechťování, uskladnění, dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;
- b) některé z povinností stanovených v celních předpisech ohledně konečného použití zboží na celním území Společenství; nebo
- c) podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Společenství, propuštěno podle konečného použití zboží do celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla.

2. Celní dluh vzniká:
- okamžikem, kdy povinnost, jejímž nesplněním vzniká celní dluh, není plněna nebo přestala být plněna nebo
  - okamžikem, kdy je přijato celní prohlášení za účelem propuštění zboží do celního režimu, zjistí-li se dodatečně, že podmínka, na jejímž základě může být zboží podle jeho konečného použití propuštěno do daného celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla, nebyla ve skutečnosti splněna.
3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) je dlužníkem:
- každá osoba, která měla splnit dané povinnosti;
  - každá osoba, která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost, nebo která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění této povinnosti;
  - každá osoba, která získala nebo držela dotyčné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. c) je dlužníkem osoba, která má splnit podmínky, na jejichž základě je zboží propuštěno do celního režimu nebo je do tohoto celního režimu v celním prohlášení navrženo nebo na jejichž základě může být zboží přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného použití.

Je-li celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do některého z režimů uvedených v odstavci 1 učiněno nebo jsou-li celním orgánům poskytnuty jakékoli informace požadované podle celních předpisů upravujících podmínky, na základě kterých může být zboží propuštěno do celního režimu, a v důsledku toho nebyly dovozní clo nebo jeho část vybrány, je dlužníkem také osoba, která poskytla údaje nezbytné pro vyhotovení celního prohlášení a která věděla nebo měla vědět, že tyto údaje nejsou pravdivé.

Článek 47

Odpočet částky již zaplaceného dovozního cla

1. Vznikne-li podle čl. 46 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou sazbou dovozního cla podle konečného použití zboží, odečte se částka dovozního cla zaplacená při propuštění zboží do volného oběhu od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Ustanovení prvního pododstavce se použije obdobně, jestliže celní dluh vznikl u zbytků a odpadu po zničení předmětného zboží.

2. Vznikne-li podle čl. 46 odst. 1 celní dluh u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla, odečte se částka dovozního cla zaplacená v rámci částečného osvobození od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Oddíl 2

Celní dluh při vývozu

Článek 48

Vývoz a pasivní zušlechťovací styk

1. Celní dluh při vývozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží podléhající vývoznímu clu propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

2. Celní dluh vzniká okamžikem přijetí celního prohlášení.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se celní prohlášení činí.

Je-li celní prohlášení učiněno na základě údajů, v jejichž důsledku nebyly vývozní clo nebo jeho část vybrány, je osoba, která poskytla údaje pro vyhotovení celního prohlášení a která si byla nebo měla být vědoma, že údaje nejsou pravdivé, rovněž považována za dlužníka.

Článek 49

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. Celní dluh při vývozu vzniká u zboží podléhajícího vývoznímu clu nesplněním:

a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro výstup zboží;

b) podmínek, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Společenství s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.

2. Celní dluh vzniká:

a) okamžikem, kdy zboží skutečně opouští celní území Společenství bez celního prohlášení;

b) okamžikem, kdy je zboží dodáno na jiné místo určení, než na které se vztahuje povolení, na jehož základě může zboží opustit celní území Společenství s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla;

c) nemohou-li celní orgány okamžik uvedený v písmenu b) určit, uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující k přiznání tohoto osvobození.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) je dlužníkem:
- každá osoba, která měla splnit danou povinnost;
  - každá osoba, která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že daná povinnost nebyla splněna, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost;
  - každá osoba, která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění povinnosti a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že celní prohlášení nebylo podáno, ačkoli mělo být.
4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) je dlužníkem každá osoba, která má splnit podmínky, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Společenství s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

Oddíl 3

Společná ustanovení pro celní dluh při dovozu i vývozu

Článek 50

Zákazy a omezení

- Celní dluh při dovozu nebo vývozu vzniká i v případě, že se na zboží vztahují jakékoli zákazy nebo omezení dovozu nebo vývozu.
- Celní dluh však nevzniká v případě:
  - protiprávního vstupu padělaných peněz na celní území Společenství;
  - vstupu omamných a psychotropních látek na celní území Společenství, a to látek jiných než těch, které jsou pod přísným dohledem příslušných orgánů za účelem jejich použití pro lékařské a vědecké účely.
- Pro účely sankcí za porušení celních předpisů se však má za to, že celní dluh vznikl, je-li podle právních předpisů členského státu clo nebo existence celního dluhu základem pro vyměření sankcí.

Článek 51

Více dlužníků

Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jednomu celnímu dluhu více osob, odpovídají společně a nerozdílně za celý dluh.

Článek 52

Obecná pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla

- Částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy celní dluh u tohoto zboží vznikl.

- Není-li možné přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, má se za to, že vznikl v době, kdy celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, za níž vzniká celní dluh.

Pokud však informace dostupné celní orgánům umožňují určit, že celní dluh vznikl před tímto zjištěním, má se za to, že celní dluh vznikl v nejzazším časovém okamžiku, který může být určen jako situace, v níž celní dluh vzniká.

Článek 53

Zvláštní pravidla pro výpočet částky dovozního cla

- Pokud u zboží, jež bylo propuštěno do celního režimu, vznikly na celním území Společenství náklady spojené s uskladněním nebo obvyklými formami manipulace, tyto náklady nebo navýšení hodnoty se při výpočtu částky dovozního cla nezohlední, jestliže deklarant tyto náklady dostatečným způsobem prokáže.

Celní hodnota, množství, povaha a původ zboží, které není zbožím Společenství a které bylo použito při operacích, se však při výpočtu částky dovozního cla zohledňují.

- Dojde-li u zboží, které bylo propuštěno do celního režimu, na celním území Společenství v důsledku obvyklých forem manipulace ke změně sazebního zařazení, použije se na zboží propuštěné do tohoto režimu na žádost deklaranta původní sazební zařazení.

- Vznikne-li u zušlechťovaných výrobků v důsledku režimu aktivního zušlechťovacího styku celní dluh, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu na žádost deklaranta na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, v okamžiku přijetí celního prohlášení za toto zboží.

- Stanoví-li celní předpisy u zboží použití zvýhodněného sazebního zacházení, osvobození nebo úplného nebo částečného osvobození od dovozního nebo vývozního cla podle čl. 33 odst. 2 písm. d) až g), článků 130 až 133, nebo článků 171 až 174 nebo podle nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla⁽¹⁾, použije se toto zvýhodněné sazební zacházení nebo osvobození rovněž v případech, kdy vznikl celní dluh podle článků 46 nebo 49 tohoto nařízení, pokud nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, nebyly pokusem o klamavé jednání.

(1) Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 274/2008 (Úř. věst. L 85, 27.3.2008, s. 1).

Článek 54

Prováděcí opatření

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla pro zboží;
- b) další zvláštní pravidla týkající se zvláštních režimů;
- c) odchylky od článků 52 a 53, zejména s cílem zabránit obcházení sazebních opatření podle čl. 33 odst. 2 písm. h),

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 55

Místo vzniku celního dluhu

1. Celní dluh vzniká v místě, kde je podáno celní prohlášení nebo oznámení o zpětném vývozu uvedené v článcích 44, 45 a 48, nebo v místě, kde se podává doplňkové celní prohlášení uvedené v čl. 110 odst. 3.

Ve všech ostatních případech celní dluh vzniká v místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu.

Nemůže-li být toto místo určeno, vzniká celní dluh v místě, kde se podle zjištění celních orgánů zboží nacházelo v situaci vedoucí ke vzniku celního dluhu.

2. Pokud zboží vstoupilo do dosud nevyřízeného celního režimu a ve stanovené lhůtě nemůže být místo určeno podle odstavce 1 druhého nebo třetího pododstavce, vzniká celní dluh v místě, kde bylo zboží propuštěno do daného režimu nebo kde v tomto režimu vstoupilo na celní území Společenství.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví lhůta uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

3. Pokud údaje dostupné celním orgánům umožňují zjistit, že celní dluh pravděpodobně vznikl na více místech, má se za to, že celní dluh vznikl v místě, kde vznikl poprvé.

4. Pokud celní orgán zjistí, že celní dluh vznikl podle článku 46 nebo 49 v jiném členském státě a že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající tomuto dluhu je nižší než 10 000 EUR, považuje se tento celní dluh za celní dluh vzniklý v členském státě, ve kterém byl zjištěn.

KAPITOLA 2

Jistota za celní dluh, který by mohl vzniknout nebo který vznikl

Článek 56

Obecná ustanovení

1. Není-li stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na jistoty za celní dluhy, které vznikly, i za dluhy, které mohou vzniknout.

2. Celní orgány mohou vyžadovat poskytnutí jistoty k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu. Stanoví-li to příslušné předpisy, může požadovaná jistota krytí také jiné poplatky, stanovené jinými příslušnými platnými předpisy.

3. Požadují-li celní orgány poskytnutí jistoty, poskytne ji dlužník nebo osoba, která se může stát dlužníkem. Celní orgány mohou také povolit, aby jistotu poskytla jiná osoba než osoba, od níž se jistota požaduje.

4. Aniž je dotčen článek 64, požadují celní orgány pro určité zboží nebo celní prohlášení pouze jednu jistotu.

Jistota poskytnutá pro konkrétní celní prohlášení se použije ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků u veškerého zboží, na které se toto prohlášení vztahuje nebo které bylo na jeho základě propuštěno, bez ohledu na to, zda je prohlášení správné či nikoli.

Nebyla-li jistota uvolněna, může se v mezích zajištěné částky použít rovněž na vybrání částek dovozního nebo vývozního cla a jiných poplatků, které jsou splatné po kontrole po propuštění daného zboží.

5. Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 tohoto článku mohou celní orgány v souladu s čl. 62 odst. 1 a 2 povolit poskytnutí souborné jistoty ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu ve vztahu ke dvěma nebo více operacím, prohlášením nebo celním režimům.

6. Jistota se nepožaduje od států, regionálních a místních vládních orgánů nebo jiných veřejnoprávních subjektů u činností, v nichž vystupují jako veřejné orgány.

7. Celní orgány nemusí požadovat poskytnutí jistoty, jestliže výše dovozního nebo vývozního cla, které má být zajištěno, nepřesahuje statistický práh pro celní prohlášení stanovený v souladu s článkem 12 nařízení Rady (ES) č. 1172/95 ze dne 22. května 1995 o statistice obchodu se zbožím Společenství a jeho členských států s třetími zeměmi⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 118, 25.5.1995, s. 10. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1882/2003.

8. Jistota, kterou celní orgány přijaly nebo povolily, je platná na celém území Společenství pro účely, pro které byla poskytnuta.

9. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, jeho doplněním a kterými se stanoví:

- podmínky pro provádění tohoto článku,
- případy jiné než stanovené v odstavci 6 tohoto článku, v nichž nemá být požadována žádná jistota,
- výjimky z odstavce 8 tohoto článku,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 57

Povinná jistota

1. Je-li poskytnutí jistoty povinné, vyměří celní orgány s výhradou pravidel přijatých podle odstavce 3 tuto jistotu ve výši, která se rovná přesné částce dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiným poplatkům, lze-li tuto částku v době, kdy je jistota požadována, spolehlivě určit.

Není-li možné stanovit přesnou částku celního dluhu, vyměří se jistota ve výši nejvyšší možné částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, které dle odhadu celních orgánů vznikly nebo mohou vzniknout.

2. Aniž je dotčen článek 62, je-li pro částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a pro jiné poplatky, jejichž výše se mění v čase, poskytnuta souborná jistota, vyměří se jistota ve výši, která zajistí, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou vždy pokryty.

3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k odstavci 1 tohoto článku.

Článek 58

Nepovinná jistota

Není-li poskytnutí jistoty povinné, vyžaduje se tato jistota vždy, když se celní orgány domnívají, že je úhrada částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků v předepsané lhůtě nejistá. Její výši tyto orgány stanoví tak, aby nepřesahovala částku uvedenou v článku 57.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, v nichž je poskytnutí jistoty nepovinné, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 59

Poskytnutí jistoty

1. Jistota může být poskytnuta v jedné z těchto forem:
  - a) složením hotovosti nebo jakýmkoli jiným platebním prostředkem, který celní orgány uznávají jako rovnocenný složení hotovosti, v eurech nebo v měně členského státu, ve kterém se jistota požaduje;
  - b) závazkem ručitele;
  - c) jinou formou, která poskytuje rovnocennou záruku, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou zaplacený.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví formy jistoty uvedené v písm. c) prvního pododstavce tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. Složení hotovosti nebo rovnocenný způsob poskytnutí jistoty se provádí podle předpisů členského státu, ve kterém je jistota požadována.

Článek 60

Volba jistoty

Osoba, která je povinna poskytnout jistotu, si může zvolit, kterou z forem jistoty uvedených v čl. 59 odst. 1 poskytne.

Pokud však navržená forma jistoty není slučitelná s řádným prováděním daného celního režimu, mohou ji celní orgány odmítnout.

Celní orgány mohou požadovat, aby byla zvolená forma jistoty zachována po určitou dobu.

Článek 61

Ručitel

1. Ručitelem uvedeným v čl. 59 odst. 1 písm. b) musí být třetí osoba usazená na celním území Společenství. Není-li ručitelem úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo pojišťovna akreditovaná ve Společenství v souladu s platnými právními předpisy Společenství, musí ručitele schválit celní orgány, které jistotu požadují.

2. Ručitel se písemně zaváže, že zaplatí zajištěnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiným poplatkům.

3. Celní orgány mohou schválení navrhaného ručitele nebo druhu jistoty odmítnout, pokud dle jejich názoru není možné zaručit, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou ve stanovené lhůtě uhrazeny.

Článek 62

Souborná jistota

1. Povolení uvedené v čl. 56 odst. 5 se udělí pouze osobám, jež splňují tyto podmínky:

- a) jsou usazeny na celním území Společenství;
- b) doložily dodržování celních a daňových požadavků;
- c) jsou pravidelnými uživateli příslušných celních režimů nebo o nich celní orgány vědí, že jsou schopny splnit svůj závazek spojený s těmito režimy.

2. Má-li být souborná jistota poskytnuta pro celní dluhy a jiné poplatky, které mohou vzniknout, může být hospodářskému subjektu povoleno poskytnout soubornou jistotu se sníženou částkou záruky nebo může být hospodářský subjekt zproštěn povinnosti jistotu poskytnout, pokud splňuje tato kritéria:

- a) má uspokojivý systém vedení obchodních a případně právních záznamů, který umožňuje náležitě celní kontroly;
- b) je prokázána jeho solventnost.

3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření upravující postup udělování povolení podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 63

Další ustanovení týkající se používání jistot

1. V případech, kdy může celní dluh vzniknout v rámci zvláštních režimů, se použijí odstavce 2 a 3.

2. Zproštění povinnosti poskytnout jistotu povolené v souladu s čl. 62 odst. 2 se nevztahuje na zboží považované za zboží se zvýšeným nebezpečím podvodu.

3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijme opatření:

- a) k provádění odstavce 2 tohoto článku;

b) dočasně zakazující poskytování souborné jistoty se sníženou částkou záruky podle čl. 62 odst. 2;

c) dočasně zakazující, jako výjimečné opatření za zvláštních okolností, poskytování souborné jistoty u zboží, u kterého byly v rámci poskytování souborné jistoty zjištěny rozsáhlé podvody.

Článek 64

Doplňující nebo nová jistota

Zjistí-li celní orgány, že poskytnutá jistota nezaručuje nebo nadále nezaručuje spolehlivě či dostatečně, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou uhrazeny ve stanovené lhůtě, vyžadují od všech osob uvedených v čl. 56 odst. 3, aby podle svého uvážení buď poskytly doplňující jistotu nebo nahradily původní jistotu novou jistotou.

Článek 65

Uvolnění jistoty

1. Celní orgány jistotu okamžitě uvolní, jakmile celní dluh nebo odpovědnost za další poplatky zanikne nebo již nemůže vzniknout.

2. Zanikl-li celní dluh nebo odpovědnost za další poplatky částečně nebo může-li vzniknout již jen pro část zajištěné částky, uvolní se na žádost dotyčné osoby odpovídající část jistoty, pokud částka, o kterou se jedná, takový krok opodstatňuje.

3. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku.

KAPITOLA 3

Výběr a platba cla a vrácení a prominutí částky dovozního a vývozního cla

Oddíl 1

Stanovení výše dovozního nebo vývozního cla, oznámení celního dluhu a zaúčtování

Článek 66

Stanovení výše dovozního nebo vývozního cla

1. Výši splatného dovozního nebo vývozního cla vyměří celní orgány příslušné podle místa, kde celní dluh vznikl nebo kde se má za to, že vznikl podle článku 55, jakmile k tomu mají potřebné údaje.

2. Aniž je dotčen článek 27, mohou celní orgány souhlasit, aby výši splatného dovozního nebo vývozního cla vyměřil deklarant.

Článek 67

Oznámení celního dluhu

1. Celní dluh se dlužníkovi oznámí stanovenou formou v místě, kde celní dluh vznikl, nebo kde se má za to, že vznikl podle článku 55.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci se nepoužije v těchto situacích:

- a) pokud bylo do doby konečného vyměření výše dovozního nebo vývozního cla uloženo prozatímní obchodněpolitické opatření ve formě cla;
- b) pokud je částka splatného dovozního nebo vývozního cla vyšší než částka vyměřená na základě rozhodnutí, které bylo učiněno v souladu s článkem 20;
- c) pokud bylo původní rozhodnutí neoznámít celní dluh nebo jej oznámít spolu s částkou dovozního nebo vývozního cla, která je nižší než splatné dovozní nebo vývozní clo, učiněno na základě obecných předpisů, jež byly později zrušeny rozhodnutím soudu;
- d) v případech, kdy jsou celní orgány celními předpisy zproštěny povinnosti oznámít celní dluh.

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k druhému pododstavci písm. d).

2. Rovná-li se výše splatného dovozního nebo vývozního cla částce uvedené v celním prohlášení, považuje se propuštění zboží celními orgány za oznámení výše celního dluhu dlužníkovi.

3. Pokud se odstavec 2 tohoto článku nepoužije, celní dluh se dlužníkovi oznámí do čtrnácti dnů ode dne, kdy celní orgány mohou stanovit výši splatného dovozního nebo vývozního cla.

Článek 68

Promlčení celního dluhu

1. Celní dluh nelze dlužníkovi oznámít po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu.

2. Pokud celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, prodlouží se tříletá lhůta uvedená v odstavci 1 na deset let.

3. Je-li podáno odvolání podle článku 23, pozastavují se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku ode dne podání odvolání po dobu trvání odvolacího řízení.

4. Je-li povinnost zaplatit clo obnovena podle čl. 79 odst. 5, považují se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku za

pozastavené ode dne podání žádosti o vrácení či prominutí cla v souladu s článkem 84 do doby, než bude učiněno rozhodnutí o vrácení nebo prominutí cla.

Článek 69

Zaúčtování

1. Celní orgány uvedené v článku 66 zanesou do svého účetnictví v souladu s vnitrostátními právními předpisy výši splatného dovozního nebo vývozního cla stanoveného podle uvedeného článku.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v čl. 67 odst. 1 druhém pododstavci.

Celní orgány nemusí zaúčtovat částky dovozního nebo vývozního cla, které podle článku 68 odpovídají celnímu dluhu, jež již nebylo možné dlužníkovi oznámít.

2. Členské státy stanoví praktické postupy pro zaúčtování částek dovozního nebo vývozního cla. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, do jaké míry si celní orgány s ohledem na okolnosti, za nichž vznikl celní dluh, jsou či nejsou jisté, že tyto částky budou zaplacený.

Článek 70

Lhůty pro zaúčtování

1. Vznikne-li celní dluh přijetím celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do jiného celního režimu než dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo v důsledku jakéhokoli jiného úkonu, který má stejné právní účinky, zaúčtují celní orgány částku splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů po propuštění zboží.

Pokud však byla platba zajištěna, může být celková výše dovozního nebo vývozního cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě během lhůty stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zaúčtována celkově na konci této lhůty. K zaúčtování musí dojít do čtrnácti dnů od uplynutí dotyčné lhůty.

2. Lze-li zboží propustit s výhradou určitých podmínek, které upravují stanovení výše splatného dovozního nebo vývozního cla nebo jeho vybrání, provede se zaúčtování do čtrnácti dnů ode dne, kdy je výše splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena nebo kdy je stanovena povinnost zaplatit toto clo.

Týká-li se však celní dluh prozatímního obchodněpolitického opatření ve formě cla, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do dvou měsíců ode dne vyhlášení nařízení, kterým se stanoví konečné obchodněpolitické opatření, v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Vznikne-li celní dluh za jiných podmínek, než které jsou uvedeny v odstavci 1, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů ode dne, kdy celní orgány mohou stanovit výši příslušného dovozního nebo vývozního cla a přijmout rozhodnutí.

4. Odstavec 3 se použije obdobně v případě částky dovozního nebo vývozního cla, která má být vybrána nebo dovybrána, pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla nebyla zaúčtována v souladu s odstavci 1, 2 a 3 nebo pokud byla stanovena a zaúčtována ve výši, která je nižší než splatná částka.

5. Lhůty pro zaúčtování uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se nepoužijí za nepředvídatelných okolností nebo v případech vyšší moci.

Článek 71

Prováděcí opatření

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví pravidla pro zaúčtování, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 2

Platba částky dovozního nebo vývozního cla

Článek 72

Obecné lhůty pro placení a pozastavení těchto lhůt

1. Částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu oznámenému v souladu s článkem 67 zaplatí dlužník ve lhůtě, kterou stanoví celní orgány.

Aniž je dotčen čl. 24 odst. 2, nepřesáhne tato lhůta deset dní ode dne, kdy je dlužníkovi oznámena výše celního dluhu. V případě souhrnného zaúčtování za podmínek stanovených v čl. 70 odst. 1 druhém pododstavci se stanoví tato lhůta tak, aby neumožnila dlužníkovi získat delší lhůtu splatnosti, než by získal v případě, kdy by mu byl udělen odklad platby cla v souladu s článkem 74.

Lhůtu mohou celní orgány prodloužit na žádost dlužníka, pokud byla výše splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena během kontroly po propuštění zboží v souladu s článkem 27. Aniž je dotčen čl. 77 odst. 1, nepřesahuje toto prodloužení lhůty dobu nutnou k tomu, aby mohl dlužník učinit příslušné kroky ke splnění své povinnosti.

2. Je-li dlužník oprávněn použit při placení některou z úlev uvedených v člácích 74 až 77, zaplatí clo nejpozději do uplynutí lhůty nebo lhůt stanovených pro tyto úlevy.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví podmínky pro pozastavení lhůty pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v těchto situacích:

- je-li podána žádost o prominutí cla podle článku 84;
- má-li být zboží zabaveno, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
- pokud celní dluh vznikl podle článku 46 a dlužníků je více, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Tato opatření stanoví především dobu trvání pozastavení a zohlední dobu přiměřenou pro ukončení všech formalit nebo vybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Článek 73

Platba

1. Platba se provádí v hotovosti nebo obdobnými platebními prostředky, včetně započtení přeplatku, v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Platbu může místo dlužníka provést třetí osoba.

3. Dlužník může vždy zaplatit část nebo celou částku dovozního nebo vývozního cla před uplynutím lhůty, která mu byla pro platbu poskytnuta.

Článek 74

Odklad platby

Aniž je dotčen článek 79, povolí celní orgány na žádost dotyčné osoby a pod podmínkou poskytnutí jistoty odklad platby splatného cla některým z těchto způsobů:

- odděleně pro jednotlivé částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 70 odst. 1 prvním pododstavcem nebo čl. 70 odst. 4;
- souhrnně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 70 odst. 1 prvním pododstavcem ve lhůtě stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů;
- souhrnně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla, které je součástí celkového zaúčtování v souladu s čl. 70 odst. 1 druhým pododstavcem.

Článek 75

Lhůty pro odklad platby

1. Lhůta pro odklad platby podle článku 74 činí 30 dní.
  2. Je-li platba odložena podle čl. 74 písm. a), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy byla výše celního dluhu oznámena dlužníkovi.
  3. Je-li platba odložena podle čl. 74 písm. b), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy uplyne souhrnná lhůta. Lhůta se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní souhrnné lhůty.
  4. Je-li platba odložena podle čl. 74 písm. c), počítá se lhůta ode dne následujícího po dni, kdy uplyne lhůta stanovená pro propuštění dotyčného zboží. Lhůta se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní dotyčné lhůty.
  5. Je-li počet dní ve lhůtách podle odstavce 3 a 4 lichý, rovná se počet dní, o něž se lhůta 30 dnů zkrátí podle uvedených odstavců, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.
  6. Jsou-li lhůtami podle odstavců 3 a 4 kalendářní týdny, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacená nejpozději v pátek čtvrtého týdne následujícího po tomto kalendářním týdnu.
- Jsou-li těmito lhůtami kalendářní měsíce, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacená do šestnáctého dne měsíce následujícího po tomto kalendářním měsíci.

Článek 76

Prováděcí opatření

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví pravidla pro odklad platby v případech zjednodušeného celního prohlášení podle článku 109, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 77

Jiné úlevy při placení

1. S výhradou poskytnutí jistoty mohou celní orgány dlužníkovi kromě odkladu platby povolit i jiné úlevy při placení.

Jsou-li podle prvního pododstavce umožněny úlevy při placení, vypočítá se z částky dovozního nebo vývozního cla úrok z úvěru.

Sazba úroku z úvěru je úroková sazba použitá Evropskou centrální bankou během její poslední hlavní refinanční operace provedené před prvním kalendářním dnem daného pololetí („referenční sazba“) zvýšená o jeden procentní bod.

V členských státech, které se neúčastní třetí fáze hospodářské a měnové unie, odpovídá tato referenční sazba rovnocenné úrokové sazbě stanovené národní centrální bankou. V tomto případě se referenční sazba platná první kalendářní den daného pololetí použije na období následujících šesti měsíců.

2. Celní orgány mohou od vyžadování jistoty nebo úroku z úvěru upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by to vyvolalo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

3. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k odstavcům 1 a 2.

Článek 78

Vymáhání platby a nedoplatky

1. Nebyla-li částka splatného dovozního nebo vývozního cla zaplacená ve stanovené lhůtě, zajistí celní orgány zaplacení této částky všemi způsoby, jež jsou jim k dispozici podle právních předpisů příslušného členského státu.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví opatření pro zajištění platby od ručitelů v rámci zvláštního režimu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. K částce dovozního nebo vývozního cla se ode dne uplynutí stanovené lhůty do dne zaplacení připočítá úrok z prodlení.

Sazba úroku z prodlení je úroková sazba použitá Evropskou centrální bankou během její poslední hlavní refinanční operace provedené před prvním kalendářním dnem daného pololetí („referenční sazba“) zvýšená o dva procentní body.

V členských státech, které se neúčastní třetí fáze hospodářské a měnové unie, odpovídá tato referenční sazba rovnocenné úrokové sazbě stanovené národní centrální bankou. V tomto případě se referenční sazba platná první kalendářní den daného pololetí použije na období následujících šesti měsíců.

3. Pokud byl celní dluh oznámen podle čl. 67 odst. 3, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení.

Sazba úroku z prodlení se stanoví v souladu s odstavcem 2.

4. Celní orgány mohou upustit od vybrání úroku z prodlení, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by vybrání úroku z prodlení způsobilo vážné hospodářské nebo sociální potíže.

5. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví, v případě jakých lhůt a částek mohou celní orgány upustit od vybrání úroku z prodlení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 3

Vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla

Článek 79

Vrácení a prominutí

1. S výhradou podmínek stanovených v tomto oddíle a přechraňuje-li částka, jež má být vrácena nebo prominuta, určitou částku, se částky dovozního nebo vývozního cla vracejí nebo promíjejí z těchto důvodů:

- přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla;
- vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám;
- chyba ze strany příslušných orgánů;
- v zájmu spravedlnosti.

Částka dovozního nebo vývozního cla se rovněž vrátí v případě, kdy byla zaplacená a platnost odpovídajícího celního prohlášení je v souladu s článkem 114 zrušena.

2. Pokud celní orgány ve lhůtách uvedených v čl. 84 odst. 1 samy zjistí, že částka dovozního nebo vývozního cla má být vrácena nebo prominuta podle článků 80, 82 nebo 83, vrátí ji nebo prominou z vlastního podnětu, s výhradou pravidel týkajících se rozhodovacích pravomocí.

3. Clo se nevrátí ani nepromine, je-li situace, která vedla k oznámení celního dluhu, výsledkem klamavého jednání dlužníka.

4. Pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok.

Úrok však musí být zaplacen, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení časové lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů.

V takových případech se úrok platí od data uplynutí tříměsíční lhůty do doby, než je clo vráceno. Úroková sazba se stanoví v souladu s článkem 77.

5. Jestliže příslušný orgán clo vrátí nebo promine omylem a není-li původní celní dluh promlčen podle článku 68, původní celní dluh se obnoví.

V takových případech je nutno jakýkoli úrok zaplacený podle odst. 4 druhého pododstavce nahradit.

Článek 80

Vrácení a prominutí přeplatků na částkách dovozního nebo vývozního cla

Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí nebo promine, pokud původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu přesahuje splatnou částku nebo pokud byl celní dluh dlužníkovi oznámen v rozporu s čl. 67 odst. 1 písm. c) nebo d).

Článek 81

Vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám

1. Částka dovozního cla se vrátí nebo promine, vztahuje-li se oznámení celního dluhu na zboží, které bylo odmítnuto dovozcem vzhledem k tomu, že bylo v okamžiku propuštění vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno.

Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před propuštěním.

2. Dovozní clo se vrátí nebo promine za podmínky, že zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného ke zjištění vady nebo skutečnosti, že neodpovídá smluvním podmínkám, a za podmínky, že bylo vyvezeno z celního území Společenství.

3. Místo vývozu zboží celní orgány na žádost dotyčné osoby povolí propuštění zboží do režimu aktivního zusušlechťovacího styku, včetně zničení, nebo do režimu vnějšího tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu nebo jeho umístění do svobodného pásma.

Článek 82

Vrácení nebo prominutí cla v důsledku chyby ze strany příslušných orgánů

1. V situacích jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 79 odst. 1 druhém pododstavci a v člincích 80, 81 a 83, se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine, pokud byla v důsledku chyby příslušných orgánů původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu nižší než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky:

- dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit;
- dlužník jednal v dobré víře.

2. Je-li na základě systému správní spolupráce s orgány země či území mimo celní území Společenství zboží uděleno preferenční zacházení, představuje potvrzení vydané těmito orgány, pokud se prokáže, že je nesprávné, chybu, kterou nebylo možné přiměřeným způsobem zjistit ve smyslu odst. 1 písm. a).

Vydání nesprávného potvrzení však není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, s výjimkou případů, kdy si orgány vydávající potvrzení byly vědomy nebo si měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.

Má se za to, že dlužník jednal v dobré víře, je-li schopen prokázat, že v období dotyčných obchodních operací jednal s náležitou péčí, aby zajistil splnění všech podmínek pro preferenční zacházení.

Dlužník se však nemůže odvolat na dobrou víru, zveřejní-li Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, že existují odůvodněné pochybnosti, zda daná země nebo území správně uplatňuje preferenční režim.

Článek 83

Vrácení nebo prominutí cla v zájmu spravedlnosti

V situacích jiných než uvedených v čl. 79 odst. 1 druhém pododstavci a v článcích 80, 81 a 82 se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka.

Článek 84

Postup při vrácení nebo prominutí cla

1. Žádosti o vrácení nebo prominutí cla v souladu s článkem 79 se předkládají příslušnému celnímu úřadu v těchto lhůtách:

- a) v případě přeplatků na cle, chyby ze strany příslušných orgánů nebo jednání v zájmu spravedlnosti ve lhůtě tři let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;
- b) v případě vadného zboží nebo zboží neodpovídajícího smluvním podmínkám do jednoho roku ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;
- c) v případě zrušení platnosti celního prohlášení ve lhůtě stanovené v pravidlech týkajících se zrušení platnosti.

Lhůty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se prodlouží, prokáže-li žadatel, že mu v podání žádosti ve stanovené lhůtě zabránily nepředvídatelné okolnosti nebo vyšší moc.

2. Pokud bylo proti oznámení celního dluhu podáno odvolání podle článku 23, příslušná lhůta uvedená v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku se pozastaví ode dne podání tohoto odvolání po dobu trvání odvolacího řízení.

Článek 85

Prováděcí opatření

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto oddílu. Tato opatření vymezí zejména

případy, v nichž Komise řídicím postupem podle čl. 184 odst. 3 rozhoduje, zda je prominutí nebo vrácení částky dovozního nebo vývozního cla odůvodněné.

KAPITOLA 4

Zánik celního dluhu

Článek 86

Zánik

1. Aniž je dotčen článek 68 a platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:

- a) zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla;
- b) s výhradou odstavce 4 prominutím částky dovozního nebo vývozního cla;
- c) je-li u zboží navrženého na propuštění do režimu s povinností zaplatit clo zrušena platnost celního prohlášení;
- d) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zabaveno;
- e) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zajištěno a současně nebo následně zabaveno;
- f) je-li zboží podléhající dovoznímu a vývoznímu clu zničeno pod dohledem celních orgánů nebo přenecháno ve prospěch státu;
- g) zmizí-li zboží nebo nejsou-li splněny povinnosti vyplývající z celních předpisů v důsledku úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty tohoto zboží v důsledku jeho povahy, nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na příkaz celních orgánů; pro účely tohoto písmene se zboží považuje za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno;
- h) vznikl-li celní dluh podle článků 46 nebo 49 a jsou-li splněny tyto podmínky:
  - i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění daného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání,
  - ii) veškeré formality nezbytné k nápravě situace zboží jsou následně splněny;

- i) bylo-li zboží propuštěné do volného oběhu osvobozené od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného použití vyvezeno se souhlasem celních orgánů;
- j) vznikl-li dluh podle článku 45 a jsou-li zrušeny formalities za účelem přiznání preferenčního sazebního zacházení uvedeného v daném článku;
- k) vznikl-li celní dluh s výhradou odstavce 5 tohoto článku podle článku 46 a celním orgánům je náležitě prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a bylo vyvezeno z celního území Společenství.
2. V případě zabavení v souladu s odst. 1 písm. d) se však pro účely trestů za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle právních předpisů členského státu clo nebo existence celního dluhu základem pro stanovení trestů.
3. Zanikne-li v souladu s odst. 1 písm. g) celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu osvobozeného od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného použití, považují se zbytky a odpad vzniklé v důsledku zničení zboží za zboží, které není zbožím Společenství.
4. Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu více osob a je-li clo prominuto, povinnost zaplatit celní dluh zaniká pouze v případě osoby nebo osob, kterým je clo prominuto.
5. V případě uvedeném v odst. 1 písm. k) povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání.
6. Vznikl-li celní dluh podle článku 46, zaniká v případě osoby, která se nepokusila o klamavé jednání a která přispěla k boji proti podvodům.
7. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku.

HLAVA IV

ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ

KAPITOLA 1

Vstupní souhrnné celní prohlášení

Článek 87

Povinnost podat vstupní souhrnné celní prohlášení

1. Pro zboží vstupující na celní území Společenství, s výjimkou dočasně dovážených dopravních prostředků a dopravních prostředků a zboží přepravovaného dopravními prostředky, které

pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Společenství bez zastávky na tomto území, se podává vstupní souhrnné celní prohlášení.

2. Není-li celními předpisy stanoveno jinak, podává se vstupní souhrnné celní prohlášení příslušnému celnímu úřadu předtím, než zboží vstoupí na celní území Společenství.

Celní orgány mohou povolit, aby bylo místo vstupního souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům vstupního souhrnného celního prohlášení v počítačovém systému hospodářského subjektu.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) případy jiné než uvedené v odstavci 1 tohoto článku, v nichž lze upustit od požadavku podat vstupní souhrnné celní prohlášení nebo tento požadavek upravit a podmínky, za kterých lze upustit od tohoto požadavku nebo tento požadavek upravit;
- b) lhůta, ve které musí být vstupní souhrnné celní prohlášení před vstupem zboží na celní území Společenství podáno nebo zpřístupněno;
- c) pravidla pro výjimky a odchylky, pokud jde o lhůtu uvedenou v písmenu b);
- d) pravidla pro určení příslušného celního úřadu, kterému se podává nebo zpřístupňuje vstupní souhrnné celní prohlášení a kde se mají provádět analýzy rizik a vstupní kontroly z hlediska rizik,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Při přijímání těchto opatření se zohledňují:

- a) zvláštní okolnosti;
- b) použití těchto opatření v případě určitých druhů přepravy zboží, dopravních prostředků nebo hospodářských subjektů;
- c) mezinárodní dohody, které stanoví zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 88

Podání a odpovědná osoba

1. Vstupní souhrnné celní prohlášení se podává prostřednictvím elektronického zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují údaje, které jsou pro vstupní souhrnné celní prohlášení nezbytné.

Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout vstupní souhrnná celní prohlášení v listinné podobě za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá na vstupní souhrnná celní prohlášení podaná za použití elektronického zpracování dat, a že lze splnit požadavky na výměnu těchto údajů mezi celními úřady.

2. Vstupní souhrnné celní prohlášení podává osoba, která zboží přiváží na celní území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území.

3. Aniž jsou dotčeny povinnosti osoby uvedené v odstavci 2, může vstupní souhrnné celní prohlášení místo této osoby podat:

- a) dovozce nebo příjemce nebo jiná osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet osoba uvedená v odstavci 2 jedná;
- b) kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení příslušnému celnímu orgánu.

4. Pokud vstupní souhrnné prohlášení podává jiná osoba než provozovatel dopravního prostředku, jímž je zboží dopraveno na celní území Společenství, předloží tento provozovatel příslušnému celnímu úřadu oznámení o příchodu ve formě manifestu, průvodky nebo ložného listu s uvedením všech údajů nezbytných k identifikaci veškerého přepravovaného zboží, jež má být uvedeno ve vstupním souhrnném prohlášení.

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanoví informace, jež musí být uvedeny v oznámení o příchodu.

Odstavec 1 se použije obdobně na oznámení o příchodu uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Článek 89

Změna vstupního souhrnného celního prohlášení

1. Osobě, která podává vstupní souhrnné celní prohlášení, může být na její žádost povoleno změnit po podání celního prohlášení jeden nebo více údajů uvedených v tomto prohlášení.

Žádnou změnu však nelze provést poté, co:

- a) celní orgány uvědomily osobu, která vstupní souhrnné celní prohlášení podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;
- b) celní orgány zjistily nesprávnost uvedených údajů;

c) celní orgány povolily odebrání zboží z místa, kde bylo zboží předloženo.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z odst. 1 písm. c) tohoto článku vymežující zejména:

- a) kritéria pro stanovení důvodů pro změny po odebrání zboží;
- b) údaje, které lze změnit;
- c) lhůtu, v níž lze po odebrání zboží změnu povolit,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 90

Celní prohlášení nahrazující vstupní souhrnné celní prohlášení

Příslušný celní úřad může upustit od požadavku podat vstupní souhrnné celní prohlášení v případě, že pro zboží bylo podáno celní prohlášení ještě před uplynutím lhůty uvedené v čl. 87 odst. 3 prvním pododstavci písm. b). V takovém případě musí celní prohlášení obsahovat alespoň údaje nezbytné pro vstupní souhrnné celní prohlášení. Do doby, než je celní prohlášení přijato v souladu s článkem 112, považuje se za vstupní souhrnné celní prohlášení.

KAPITOLA 2

Příchod zboží

Oddíl 1

Vstup zboží na celní území Společenství

Článek 91

Celní dohled

1. Zboží vstupující na celní území Společenství podléhá od okamžiku vstupu na toto území celnímu dohledu a může podléhat celní kontrole. Jsou-li použitelné, vztahují se na něj zákazy a omezení odůvodněné mimo jiné veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví, včetně kontrol prekurzorů omamných látek, zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví a hostovosti vstupující do Společenství, jakož i provádění opatření na zachování a řízení rybolovu a obchodněpolitických opatření.

Zboží zůstává pod dohledem celních orgánů po dobu nutnou ke zjištění jeho celního statusu a bez povolení celních orgánů nesmí být z dohledu odebráno.

Aniž je dotčen článek 166, přestává zboží Společenství podléhat dohledu celních orgánů v okamžiku, kdy je stanoven jeho celní status.

Zboží, které není zbožím Společenství, zůstává pod dohledem celních orgánů do okamžiku změny jeho celního statusu nebo jeho zpětného vývozu či zničení.

2. Držitel zboží, které je pod dohledem celních orgánů, může na základě povolení celních orgánů zboží kdykoli zkontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, zejména s cílem určit jeho sazební zařazení, celní hodnotu nebo celní status.

Článek 92

Doprava na příslušné místo

1. Osoba, která zboží přepravuje na celní území Společenství, je povinna je dopravit neprodleně, po trase určené celními orgány a případně způsobem, který tyto orgány stanoví, k celnímu úřadu určenému celními orgány či na jakékoli jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.

Zboží musí být do daného svobodného pásma přepraveno přímo, vodní nebo vzdušnou cestou nebo, je-li přepravováno po zemi, aniž by prošlo jinou částí celního území Společenství, jestliže je část hranice svobodného celního pásma totožná s pozemní hranicí mezi členským státem a třetí zemí.

Zboží se předloží celním úřadům v souladu s článkem 95.

2. Každá osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu na celní území Společenství, je odpovědná za dodržení povinnosti stanovené v odstavci 1.

3. Se zbožím, které na základě dohody uzavřené s příslušnou zemí nebo příslušným územím mimo celní území Společenství může podléhat celním kontrolám ze strany celních orgánů členského státu a které se dosud nachází mimo celní území Společenství, se zachází stejným způsobem jako se zbožím, které již na celní území Společenství vstoupilo.

4. Odstavec 1 nevylučuje použití jakýchkoli zvláštních ustanovení, pokud jde o pohlednice a tiskoviny a jim rovnocenné elektronické prostředky uchovávané na jiných médiích nebo zboží přepravovaného cestujícími, zboží přepravovaného v příhraničních oblastech nebo prostřednictvím potrubí a drátů, jakož i jinou přepravu zanedbatelného hospodářského významu,

za podmínky, že tím není ohrožen celní dohled ani možnosti celní kontroly.

5. Odstavec 1 se nevztahuje na dopravní prostředky a zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proploouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Společenství bez zastávky na tomto území.

Článek 93

Letecká a námořní přeprava uvnitř Společenství

1. Články 87 až 90, čl. 92 odst. 1 a články 94 až 97 se nevztahují na zboží, které dočasně opustilo celní území Společenství a pohybuje se mezi dvěma body na tomto území vodní nebo vzdušnou cestou, za podmínky, že je přepravováno po přímé trase pravidelnou leteckou nebo námořní linkou bez zastávky mimo celní území Společenství.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která obsahují zvláštní ustanovení týkající se pravidelných leteckých nebo námořních linek, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 94

Doprava za zvláštních okolností

1. Nemůže-li být povinnost uvedená v čl. 92 odst. 1 splněna z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, musí osoba, která má tuto povinnost splnit, nebo jiná osoba jednající jejím jménem bez zbytečného odkladu vyzoomět o této skutečnosti celní orgány. Nedojde-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci k úplnému zničení zboží, oznámí se celním orgánům rovněž místo, kterém se zboží přesně nachází.

2. Jestliže byly loď nebo letadlo, na něž se vztahuje čl. 92 odst. 5, nuceny v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci dočasně přistát na celním území Společenství a povinnost uvedená v čl. 92 odst. 1 nemůže být splněna, je osoba, která loď nebo letadlo na celní území Společenství dopravila, nebo jiná osoba jednající jejím jménem povinna neprodleně o této skutečnosti vyzoomět celní orgány.

3. Celní orgány určí opatření, která budou přijata k zajištění celního dohledu nad zbožím uvedeným v odstavci 1 nebo nad lodí či letadlem a veškerým zbožím na palubě této lodě nebo tohoto letadla za okolností stanovených v odstavci 2 a případně k zajištění jeho následné dopravy k celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány.

Oddíl 2

Předložení zboží, jeho vykládka a kontrola

Článek 95

Předložení zboží celnímu úřadu

1. Zboží, které bylo přepraveno na celní území Společenství, neprodleně po jeho příchodu předloží na určeném celním úřadě či jiném místě určeném nebo schváleném celními orgány nebo ve svobodném pásmu k celnímu řízení některá z těchto osob:

- a) osoba, která zboží na celní území Společenství přepravila;
- b) osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet osoba, která zboží na toto území přepravila, jedná;
- c) osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží poté, co bylo zboží přepraveno na celní území Společenství.

2. Aniž jsou dotčeny povinnosti osoby uvedené v odstavci 1, může zboží celnímu úřadu místo ní předložit některá z těchto osob:

- a) každá osoba, která zboží ihned propustí do celního režimu;
- b) držitel povolení k provozování skladovacích zařízení nebo každá osoba, která vykonává činnost ve svobodném pásmu.

3. Osoba předkládající zboží se odvolá na vstupní souhrnné celní prohlášení nebo na celní prohlášení podané ve vztahu k tomuto zboží.

4. Odstavec 1 nevyklučuje použití jakýchkoli zvláštních ustanovení, pokud jde o dopisy, pohlednice a tiskoviny a jim rovnocenné elektronické prostředky uchovávané na jiných médiích nebo zboží přepravované cestujícími, zboží přepravované v příhraničních oblastech nebo potrubím a dráty, jakož i jinou přepravu zanedbatelného hospodářského významu, za podmínky, že tím není ohrožen celní dohled ani možnosti celní kontroly.

Článek 96

Vykládka a kontrola zboží

1. Zboží se vykládá a překládá z dopravních prostředků, kterými je přepravováno, pouze se souhlasem celních orgánů a na místech, která k tomu tyto orgány určí nebo schválí.

Souhlas se však nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžitě vyložení veškerého zboží nebo jeho části. V takovém případě o tom musí být celní orgány neprodleně informovány.

2. Celní orgány mohou kdykoli požadovat, aby bylo zboží vyloženo a vybaleno za účelem jeho kontroly, odběru vzorků nebo kontroly dopravních prostředků, kterými je zboží přepravováno.

3. Zboží předložené celnímu úřadu se bez souhlasu celních orgánů nepřemístí z místa, kde bylo celnímu úřadu předloženo.

Oddíl 3

Formality po předložení zboží celnímu úřadu

Článek 97

Povinnost propustit zboží, které není zbožím Společenství, do celního režimu

1. Aniž jsou dotčeny články 125 až 127, je zboží, které není zbožím Společenství a které je předloženo celnímu úřadu, propuštěno do celního režimu.

2. Není-li stanoveno jinak, má deklarant bez ohledu na povahu nebo množství zboží nebo jeho zemi původu, odeslání nebo určení možnost zvolit celní režim, u něhož si přeje, aby byl zboží za podmínek platných pro tento režim přidělen.

Článek 98

Zboží považované za dočasně uskladněné

1. Není-li zboží neprodleně propuštěno do celního režimu, pro který bylo přijato celní prohlášení, nebo bylo-li zboží umístěno do svobodného pásma, považuje se zboží, které není zbožím Společenství, za zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasně uskladnění podle článku 151.

2. Aniž je dotčena povinnost stanovená v čl. 87 odst. 2 a výjimky nebo osvobození stanovené opatřeními přijatými podle čl. 87 odst. 3, zjistí-li se, že bylo k celnímu řízení předloženo zboží, které není zbožím Společenství, pro něž nebylo podáno vstupní souhrnné celní prohlášení, musí držitel zboží toto prohlášení okamžitě podat.

Oddíl 4

Zboží propuštěné do režimu tranzitu

Článek 99

Osvobození pro zboží přicházející na celní území Společenství v režimu tranzitu

Článek 92, s výjimkou odst. 1 prvního pododstavce, a články 95 až 98 se nevztahují na zboží, které v okamžiku, kdy vstoupilo na celní území Společenství, již bylo v režimu tranzitu.

Článek 100

Ustanovení týkající se zboží, které není zbožím Společenství, po ukončení režimu tranzitu

Články 96, 97 a 98 se vztahují na zboží, které není zbožím Společenství a je přepravováno v režimu tranzitu, poté, co bylo předloženo celnímu úřadu podle místa určení na celním území Společenství v souladu s předpisy upravujícími tranzit.

HLAVA V

**OBECNÁ PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE CELNÍHO STATUSU,
PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU, OVĚŘOVÁNÍ,
PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ A NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM**

KAPITOLA 1

Celní status zboží

Článek 101

Předpoklad celního statusu zboží Společenství

1. Aniž je dotčen článek 161, považuje se veškeré zboží na celním území Společenství za zboží, které má celní status zboží Společenství, nezjistí-li se, že zboží není zbožím Společenství.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) případy, kdy předpoklad uvedený v odstavci 1 tohoto článku neplatí;
- b) způsoby, kterými lze stanovit celní status zboží Společenství;
- c) případy, kdy zboží zcela získané na celním území Společenství nemá celní status zboží Společenství, pokud bylo získáno ze zboží propuštěného do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 102

Ztráta celního statusu zboží Společenství

Zboží Společenství přestává být zbožím Společenství v těchto případech:

- a) je-li vyvezeno z celního území Společenství, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu nebo opatření stanovená podle článku 103;
- b) bylo-li zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní předpisy dovolují;
- c) bylo-li zboží propuštěno do režimu konečného použití a následně bylo buď přenecháno ve prospěch státu, nebo zničeno, přičemž po něm zůstal odpad;

- d) je-li po propuštění zboží v souladu s opatřeními přijatými podle čl. 114 odst. 2 druhého pododstavce zrušena platnost celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu.

Článek 103

Zboží Společenství dočasně poupuštějící celní území

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví podmínky, za nichž se může zboží Společenství pohybovat mezi dvěma místy na celním území Společenství, aniž by podléhalo celnímu režimu, a dočasně též mimo toto území, aniž by došlo ke změně jeho celního statusu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

KAPITOLA 2

Propuštění zboží do celního režimu

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 104

Uvedení zboží v celním prohlášení a dohled celních orgánů nad zbožím Společenství

1. Veškeré zboží, které má být propuštěno do celního režimu, s výjimkou režimu svobodného pásma, musí být uvedeno v celním prohlášení, které je příslušné pro daný celní režim.

2. Zboží Společenství navržené v prohlášení k vývozu, k propuštění do režimu vnitřního tranzitu Společenství nebo pasivního zušlechťovacího styku je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení uvedeného v odstavci 1 až do okamžiku, kdy opustí celní území Společenství nebo je přenecháno ve prospěch státu nebo zničeno nebo kdy je platnost celního prohlášení zrušena.

Článek 105

Příslušné celní úřady

1. Nestanoví-li právní předpisy Společenství jinak, určí místní a věcnou příslušnost jednotlivých celních úřadů na svém území členské státy.

Členské státy zajistí, aby byly na těchto úřadech stanoveny dostatečné a vhodné úřední hodiny a zohlední při tom povahu přepravy a zboží a celní režim, do něhož má být zboží propuštěno, aby nebyla bržděna ani narušena plynulost mezinárodní dopravy.

2. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijme opatření vymezující různé úkoly a působnost příslušných celních úřadů, zejména pokud jde o tyto celní úřady:

- a) vstupní, dovozní, vývozní nebo výstupní celní úřady;
- b) celní úřady provádějící formalitu spojené s propuštěním zboží do celního režimu;
- c) celní úřady udělující povolení a dohlížející na celní režimy.

Článek 106

Centralizované celní řízení

1. Celní orgány mohou povolit, aby bylo u celního úřadu příslušného v místě, kde je osoba usazena, tato osoba podala nebo zpřístupnila celní prohlášení pro zboží, které je předkládáno celním orgánům na jiném celním úřadě. V těchto případech se má za to, že celní dluh vznikl na celním úřadě, u něhož bylo celní prohlášení podáno nebo zpřístupněno.

2. Celní úřad, u něhož je podáno nebo zpřístupněno celní prohlášení, provádí formalitu týkající se ověření celního prohlášení, výběru částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jakémukoli celnímu dluhu a povolení pro propuštění zboží.

3. Aniž jsou dotčeny kontroly celního úřadu pro účely bezpečnosti, provádí celní úřad, kterému je zboží předloženo, veškeré kontroly, jež si odůvodněně vyžádal celní úřad, u něhož je podáno nebo zpřístupněno celní prohlášení, a umožňuje propuštění zboží, přičemž zohledňuje informace obdržené od tohoto celního úřadu.

4. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví zejména pravidla pro:

- a) udělování povolení uvedeného v odstavci 1;
- b) případy, kdy se provádí přezkum povolení;
- c) podmínky, za nichž se povolení uděluje;
- d) určení celního orgánu příslušného k udělení povolení;
- e) případné konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům;
- f) podmínky, za nichž může být povolení pozastaveno nebo zrušeno;

g) zvláštní úkoly a působnost příslušných zúčastněných celních úřadů, zejména v souvislosti s kontrolami, jež mají být použity;

h) formu a jakoukoli lhůtu pro dokončení formalit,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Tato opatření zohlední:

- v souvislosti s písmenem c) a v případě zapojení více než jednoho členského státu splnění kritérií pro udělování statusu schváleného hospodářského subjektu stanovenými v článku 14 ze strany žadatele,
- v souvislosti s písmenem d) místo, kde žadatel vede nebo zpřístupňuje své hlavní účetnictví pro celní účely, což usnadňuje kontroly z hlediska auditu, a kde je vykonávána alespoň část činností, na něž se má povolení vztahovat.

Článek 107

Druhy celního prohlášení

1. Celní prohlášení se podává za použití metody elektronického zpracování dat. Celní orgány mohou povolit, aby celní prohlášení bylo provedeno zápisem do záznamů deklaranta, mají-li celní orgány k těmto údajům v deklarantově elektronickém systému přístup a jsou-li splněny požadavky na veškerou nezbytnou výměnu takových dat mezi celními úřady.

2. Stanoví-li tak celní předpisy, mohou celní orgány přijmout celní prohlášení v listinné podobě nebo podané ústně nebo jiným úkonem, kterým může být zboží propuštěno do celního režimu.

3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto článku.

Oddíl 2

Standardní celní prohlášení

Článek 108

Obsah prohlášení a podklady

1. Celní prohlášení obsahují veškeré náležitosti nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Celní prohlášení učiněná použitím metody elektronického zpracování údajů obsahují elektronický podpis nebo jiný způsob ověření pravosti. Prohlášení v listinné podobě se podepisují.

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanovují zvláštní požadavky, jež musí celní prohlášení splňovat.

2. Podklady, které jsou nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, musí být celním orgánům k dispozici v okamžiku podání celního prohlášení.

3. Je-li celní prohlášení podáno prostřednictvím elektronického zpracování dat, mohou celní orgány povolit, aby byly tímto způsobem podány i podklady. Celní orgány mohou dovolit, aby byl místo podání těchto podkladů zajištěn přístup k příslušným údajům v počítačovém systému hospodářského subjektu.

Na žádost deklaranta však mohou celní orgány povolit, aby byly tyto podklady předloženy až po propuštění zboží.

4. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k odstavcům 2 a 3 tohoto článku.

Oddíl 3

Zjednodušená celní prohlášení

Článek 109

Zjednodušené celní prohlášení

1. Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a 3 tohoto článku, povolí celní orgány každé osobě propuštění zboží do celního režimu na základě zjednodušeného celního prohlášení, které nemusí obsahovat některé údaje a podklady uvedené v článku 108.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají podmínek pro udělování povolení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

3. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout opatření týkající se zvláštních požadavků, jež musí zjednodušené celní prohlášení splňovat.

Článek 110

Doplňkové celní prohlášení

1. V případě zjednodušeného celního prohlášení podle čl. 109 odst. 1 deklarant předloží doplňkové celní prohlášení obsahující další údaje, které jsou nezbytné pro vyplnění celního prohlášení pro daný celní režim.

Doplňkové celní prohlášení může být obecné, pravidelné nebo souhrnné povahy.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z prvního pododstavce tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. Doplnkové celní prohlášení a zjednodušené celní prohlášení uvedené v čl. 109 odst. 1 se považují za jeden nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem přijetí zjednodušeného celního prohlášení v souladu s článkem 112.

Je-li zjednodušené celní prohlášení nahrazeno zápisem do záznamů deklaranta a zpřístupněním těchto údajů celním orgánům, nabývá celní prohlášení účinku dnem zápisu zboží do těchto záznamů.

3. Pro účely článku 55 se za místo, kde má být doplňkové celní prohlášení v souladu s povolením podáno, považuje místo, kde bylo podáno celní prohlášení.

Oddíl 4

Ustanovení, která se použijí na všechna celní prohlášení

Článek 111

Osoba podávající prohlášení

1. Aniž je dotčen čl. 110 odst. 1, celní prohlášení může učinit každá osoba, která je schopna předložit nebo zpřístupnit veškeré doklady, které jsou požadovány pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Tato osoba je rovněž schopna příslušnému celnímu úřadu předmětné zboží předložit nebo zajistit jeho předložení.

Vyplyvají-li však z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, musí být celní prohlášení učiněno touto osobou nebo jejím zástupcem.

2. Deklarant musí být usazen na celním území Společenství. Ve Společenství však nemusí být usazení tito deklaranti:

- osoby podávající celní prohlášení pro režim tranzitu nebo dočasného použití,
- osoby, které podávají celní prohlášení příležitostně, za předpokladu, že to celní orgány považují za odůvodněné.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, kdy lze upustit od požadavků uvedených v odstavci 2, a související podmínky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 112

Přijetí celního prohlášení

1. Celní prohlášení splňující podmínky stanovené v této kapitole přijmou celní orgány okamžitě, za podmínky, že zboží, na které se vztahuje, bylo předloženo celnímu úřadu, nebo pokud lze celním úřadům uspokojivě prokázat, že bude k dispozici pro celní kontroly.

Je-li celní prohlášení učiněno zápisem do záznamů deklaranta a zpřístupněním těchto údajů celním orgánům, považuje se přijaté okamžikem zápisu zboží do těchto záznamů. Aniž jsou dotčeny právní závazky deklaranta nebo použití kontrol týkajících se bezpečnosti, mohou celní orgány upustit od povinnosti předložit nebo zpřístupnit zboží pro účely celní kontroly.

2. Aniž je dotčen čl. 110 odst. 2 nebo druhý pododstavec odst. 1 tohoto článku, je-li celní prohlášení podáno u jiného celního úřadu, než kterému je zboží předloženo, přijme se prohlášení až poté, co úřad, kterému je zboží předloženo, potvrdí, že zboží je k dispozici pro celní kontroly.

3. Není-li stanoveno jinak, je dnem přijetí celního prohlášení celními orgány den, který se použije pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží v celním prohlášení navrženo, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formalities.

4. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanoví podrobná prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 113

Změna celního prohlášení

1. Deklarantovi se na jeho žádost povolí změna jednoho nebo více údajů uvedených v již přijatém celním prohlášení. Změnou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než na zboží, na které se původně vztahovalo.

2. Žádná změna se však nepovolí, jestliže je o její provedení požádáno poté, co došlo k jedné z těchto událostí:

- a) celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží;
- b) celní orgány zjistily nesprávnost uvedených údajů;

c) celní orgány zboží propustily.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z odst. 2 písm. c) tohoto článku, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 114

Zrušení platnosti celního prohlášení

1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celního prohlášení v těchto případech:

- a) jsou-li přesvědčeny, že zboží má být neprodleně propuštěno do jiného celního režimu;

- b) jsou-li přesvědčeny, že v důsledku zvláštních okolností již není propuštění do celního režimu, do kterého bylo zboží navrženo v celním prohlášení, odůvodněné.

Pokud však celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží, přijme se žádost o zrušení platnosti celního prohlášení poté, co bude tato kontrola provedena.

2. Po propuštění zboží již platnost celního prohlášení nelze zrušit.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z prvního pododstavce tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 5

Jiná zjednodušení

Článek 115

Zjednodušení při vyhotovení celního prohlášení pro zboží různých tarifních položek

Tvoří-li zásilku zboží, které patří do různých podpoložek celního sazebníku, a zacházení s jednotlivým zbožím podle příslušných podpoložek celního sazebníku pro účely vyhotovení celního prohlášení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu cla, které se na ně vztahuje, mohou celní orgány na žádost deklaranta souhlasit s tím, že celá zásilka bude podléhat dovoznímu cla odpovídajícímu podpoložce zboží s nejvyšší celní sazbou dovozního nebo vývozního cla.

Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 116

Zjednodušení celních formalit a kontrol

1. Celní orgány mohou povolit zjednodušení celních formalit a kontrol jiná než zjednodušení uvedená v oddíle 3 této kapitoly.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, a kterými se stanoví zejména pravidla pro:

- a) udělování povolení uvedených v odstavci 1;
- b) případy, kdy se provádí přezkum povolení, a podmínky, za nichž celní orgány sledují jejich používání;
- c) podmínky, za nichž se povolení udělují;

- d) podmínky, za nichž může být schválenému hospodářskému subjektu povoleno provádět některé celní formality, které by v zásadě měly provádět celní orgány, včetně vlastního posouzení dovozního a vývozního cla, a vykonávat pod dohledem celních orgánů některé celní kontroly;
- e) určení celního orgánu příslušného k udělení povolení;
- f) konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům;
- g) podmínky, za nichž mohou být povolení pozastavena nebo zrušena;
- h) zvláštní úkoly a působnost příslušných zúčastněných celních úřadů, zejména v souvislosti s kontrolami, jež mají být použity;
- i) formu a jakoukoli lhůtu pro dokončení formalit,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Tato opatření zohlední:

- celní formality, jež je třeba provést, a celní kontroly, jež je třeba vykonat pro účely bezpečnosti, v souvislosti se zbožím vstupujícím na celní území Společenství nebo je opouštějícím,
- pravidla přijatá podle čl. 25 odst. 3,
- v souvislosti s písmenem d) a v případě zapojení více než jednoho členského státu, zda má žadatel status schváleného hospodářského subjektu podle článku 14,
- v souvislosti s písmenem e) místo, kde žadatel vede nebo zpřístupňuje své hlavní účetnictví pro celní účely, což usnadňuje kontroly z hlediska auditu, a kde je vykonávána alespoň část činností, na něž se má povolení vztahovat.

KAPITOLA 3

Ověřování a propuštění zboží

Oddíl 1

Ověřování

Článek 117

Ověřování celního prohlášení

Celní orgány mohou za účelem ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení, které přijaly:

- a) kontrolovat prohlášení a všechny podklady;

- b) požadovat od deklaranta předložení dalších dokladů;
- c) kontrolovat zboží;
- d) odebírat vzorky za účelem analýzy nebo důkladné kontroly zboží.

Článek 118

Kontrola zboží a odběr vzorků

1. Přepravu zboží na místa, kde bude kontrolováno a kde budou odebrány vzorky, jakož i veškerou nezbytnou manipulaci, která je s kontrolou zboží či odebráním vzorků spojená, zajišťuje deklarant sám nebo na svou odpovědnost. Vzniklé náklady nese deklarant.

2. Deklarant má právo být přítomen či zastoupen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Mají-li k tomu celní orgány přiměřené důvody, mohou vyžadovat, aby byl deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků nebo aby jim poskytl potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

3. Jsou-li vzorky odebrány v souladu s platnými předpisy, nevzniká celním orgánům povinnost tyto vzorky zaplatit nebo nahradit, avšak nesou náklady na jejich analýzu nebo kontrolu.

Článek 119

Částečná kontrola zboží a částečný odběr vzorků

1. Je-li kontrolována pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, nebo jsou-li odebrány vzorky pouze z části zboží, jsou výsledky této částečné kontroly, analýzy nebo kontroly vzorků platné pro veškeré zboží, na které se vztahuje totéž celní prohlášení.

Jestliže se však deklarant domnívá, že výsledky částečné kontroly, analýzy nebo kontroly odebraných vzorků neplatí pro zbývající zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, může požadovat provedení další kontroly nebo odběru vzorků. Žádosti se vyhová, pokud zboží ještě nebylo propuštěno, nebo v případě, že již propuštěno bylo, prokáže-li deklarant, že zboží nebylo nijak upraveno.

2. Obsahuje-li celní prohlášení dvě nebo více položek, pokládají se pro účely odstavce 1 údaje ke každé položce za samostatné celní prohlášení.

3. Komise přijme řídicím postupem podle čl. 184 odst. 3 opatření stanovující postup v případě rozdílných výsledků kontrol podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 120

Výsledky ověření

1. Výsledky ověření celního prohlášení jsou podkladem pro použití celních předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno.
2. Není-li celní prohlášení ověřováno, použije se odstavec 1 na základě údajů uvedených v celním prohlášení.
3. Výsledky ověření zjištěné celními orgány mají stejnou dokazovací hodnotu na celém celním území Společenství.

Článek 121

Opatření k identifikaci zboží

1. Je-li k zajištění dodržování ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, nutná jeho identifikace, přijmou celní orgány či případně hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány nezbytná opatření k identifikaci zboží.

Tato opatření k identifikaci zboží mají stejný právní účinek na celém celním území Společenství.

2. Prostředky k identifikaci umístěné na zboží nebo dopravních prostředcích odstraní nebo zničí pouze celní orgány nebo případně hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány, není-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci jejich odstranění nebo zničení nezbytné k zajištění ochrany zboží nebo dopravních prostředků.

Článek 122

Prováděcí opatření

Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k tomuto oddílu.

Oddíl 2

Propuštění

Článek 123

Propuštění zboží

1. Aniž je dotčen článek 117, jsou-li splněny podmínky stanovené pro propuštění zboží do dotyčného režimu a pod podmínkou, že se na zboží nevztahují žádná omezení ani zákazy,

propustí celní orgány zboží ihned poté, co byly údaje uvedené v celním prohlášení ověřeny nebo přijaty bez ověření.

První pododstavec se použije rovněž v případech, kdy ověření uvedené v článku 117 nelze dokončit v přiměřené lhůtě a přítomnost zboží pro účely ověření již není nutná.

2. Veškeré zboží, na které se vztahuje totéž celní prohlášení, se propouští současně.

Obsahuje-li celní prohlášení dvě nebo více položek, pokládají se pro účely prvního pododstavce údaje ke každé položce za samostatné celní prohlášení.

3. Pokud je zboží předloženo jinému celnímu úřadu, než který přijal celní prohlášení, vymění si dané celní orgány informace nezbytné k propuštění zboží, aniž by byly dotčeny příslušné kontroly.

Článek 124

Propuštění podmíněné zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo poskytnutím jistoty

1. Vznikne-li propuštěním zboží do celního režimu celní dluh, je propuštění zboží podmíněno zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo poskytnutím jistoty, kterou se tento dluh zajistí.

První pododstavec se však, aniž je dotčen třetí pododstavec, nevztahuje na dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

Požadují-li celní orgány na základě celních předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, poskytnutí jistoty, je zboží do tohoto celního režimu propuštěno až po poskytnutí této jistoty.

2. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout opatření stanovující výjimky z prvního a třetího pododstavce odst. 1 tohoto článku.

KAPITOLA 4

Nakládání se zbožím

Článek 125

Zničení zboží

Mají-li k tomu celní orgány dostatečné důvody, mohou požadovat, aby bylo zboží, které bylo předloženo celnímu úřadu, zničeno, a o této skutečnosti vyrozumí jeho držitele. Náklady na zničení zboží nese držitel zboží.

Článek 126

Opatření přijímaná celními orgány

1. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje nebo zničení zboží, pro nakládání se zbožím v těchto případech:

- a) nebyla-li splněna jedna z povinností stanovených celními předpisy týkající se vstupu zboží, které není zbožím Společenství, na celní území Společenství, nebo bylo zboží odňato dohledu celních orgánů;
- b) pokud zboží nemohlo být propuštěno z některého z těchto důvodů:
  - i) ve lhůtě stanovené celními orgány nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat deklarantovi,
  - ii) doklady, které musí být předloženy před umístěním nebo propuštěním zboží do daného celního režimu, nebyly zpřístupněny,
  - iii) ve stanovené lhůtě nebyly uhrazeny platby nebo nebyla poskytnuta jistota, které měly být uhrazeny nebo poskytnuty v souvislosti s dovozním nebo vývozním clem,
  - iv) vztahují se na něj zákazy nebo omezení;
- c) pokud zboží nebylo v přiměřené lhůtě po propuštění odebráno;
- d) pokud se po propuštění zjistí, že zboží nesplňovalo podmínky pro toto propuštění;
- e) pokud je zboží přenecháno ve prospěch státu v souladu s článkem 127.

2. Zboží, které není zbožím Společenství a které bylo přenecháno ve prospěch státu, zabráno nebo zabaveno, se považuje za zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného uskladnění.

Článek 127

Přenechání zboží

1. Zboží, které není zbožím Společenství, a zboží v režimu konečného použití může držitel režimu nebo případně držitel zboží na základě předchozího povolení celních orgánů přenechat ve prospěch státu.

2. Přenecháním zboží nevznikají státu žádné výlohy. Náklady na zničení zboží nebo na jiné nakládání s ním hradí držitel režimu nebo případně držitel zboží.

Článek 128

Prováděcí opatření

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají provádění této kapitoly, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

HLAVA VI

PROPUŠTĚNÍ DO VOLNÉHO OBĚHU A OSVOBOZENÍ OD DOVOZNÍHO CLA

KAPITOLA 1

Propuštění do volného oběhu

Článek 129

Oblast působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Společenství a které má být uvedeno na trh Společenství nebo je zamýšleno k soukromému použití nebo k osobní spotřebě na území Společenství, se propustí do volného oběhu.

2. Propuštění do volného oběhu zahrnuje:

- a) výběr veškerého dlužného dovozního cla;
- b) případně výběr dalších poplatků stanovených příslušnými platnými předpisy týkajícími se výběru těchto poplatků;
- c) uplatnění obchodněpolitických opatření a zákazů a omezení, pokud nebyla uplatněna v dřívější fázi;
- d) splnění dalších formalit stanovených pro dovoz daného zboží.

3. Propuštěním do volného oběhu získává zboží, které není zbožím Společenství, celní status zboží Společenství.

KAPITOLA 2

Osvobození od dovozního cla

Oddíl 1

Vrácené zboží

Článek 130

Oblast působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Společenství a původně bylo vyvezeno z celního území Společenství jako zboží Společenství a které je ve lhůtě tří let vráceno na toto území a v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, je na žádost dotyčné osoby osvobozeno od dovozního cla.

2. Pokud to zvláštní okolnosti odůvodňují, lze tříletou lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.

3. Bylo-li vrácené zboží před vývozem z celního území Společenství propuštěno do volného oběhu bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě zvláštního konečného použití, přízná se osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 pouze tehdy, má-li toto zboží být propuštěno do volného oběhu k témuž konečnému použití.

Má-li být dotyčné zboží propuštěno do volného oběhu k jinému konečnému použití, sníží se částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyměřená při propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

4. Ztratí-li zboží Společenství svůj celní status zboží Společenství podle čl. 102 písm. b) a je-li následně propuštěno do volného oběhu, použijí se obdobně odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku.

5. Osvobození od dovozního cla se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží dovezeno zpět ve stavu, v němž bylo vyvezeno.

Článek 131

Případy, ve kterých se osvobození od dovozního cla nepřiznává

Osvobození od dovozního cla podle článku 130 se nepřiznává v těchto případech:

- a) zboží bylo vyvezeno z celního území Společenství v režimu pasivního zušlechťovacího styku, s výjimkou jednoho z těchto případů:
  - i) dotčené zboží zůstává ve stavu, v němž bylo vyvezeno,
  - ii) pravidla přijatá podle článku 134 to umožňují;
- b) na zboží se vztahovala opatření stanovená v rámci společné zemědělské politiky zahrnující vývoz zboží z celního území Společenství, s výjimkou případů, kdy to pravidla přijatá podle článku 134 umožňují.

Článek 132

Zboží, které bylo předtím propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku

1. Článek 130 se použije obdobně na zušlechtěné výrobky, které byly původně zpětně vyvezeny z celního území Společenství poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

2. Na žádost deklaranta a za předpokladu, že předloží nezbytné informace, se částka dovozního cla za zboží uvedené v odstavci 1 tohoto článku určí v souladu s čl. 53 odst. 3. Za den přijetí oznámení o zpětném vývozu se považuje den propuštění zboží do volného oběhu.

3. Osvobození od dovozního cla podle článku 130 se nepřiznává v případě zušlechtěných výrobků, které byly vyvezeny v souladu s čl. 142 odst. 2 písm. b), není-li zajištěno, že zboží nebude propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

Oddíl 2

Mořský rybolov a produkty získané z moře

Článek 133

Produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře

1. Aniž je dotčen čl. 36 odst. 1, jsou od dovozního cla při svém propuštění do volného oběhu osvobozeny tyto produkty:

- a) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z teritoriálních vod země nebo území mimo celní území Společenství pouze plavidly registrovanými nebo přihlášenými v některém členském státě a plujícími pod vlajkou tohoto státu;
- b) produkty, které byly vyrobeny z produktů uvedených v písmenu a) na palubě plavidel, která je zpracovávají, splňujících podmínky stanovené v písmenu a).

Oddíl 3

Prováděcí opatření

Článek 134

Prováděcí opatření

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají provádění této kapitoly, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

HLAVA VII

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 135

Oblast působnosti

Zboží může být propuštěno do některé z těchto kategorií zvláštních režimů:

- a) tranzit, což zahrnuje vnější a vnitřní tranzit;

- b) uskladnění, což zahrnuje dočasné uskladnění, uskladnění v celním skladu a svobodná pásma;
- c) zvláštní použití, což zahrnuje dočasné použití a konečné použití;
- d) zušlechtění, což zahrnuje aktivní a pasivní zušlechtovací styk.

Článek 136

Povolení

1. Povolení vydané celními orgány se vyžaduje pro:

- použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechtovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného použití,
- provozování zařízení pro dočasné uskladnění nebo uskladnění zboží v celním skladu, kromě případů, kdy skladovací zařízení provozuje samotný celní orgán.

Podmínky, za kterých je povoleno použití jednoho nebo více režimů uvedených výše nebo provozování skladovacích zařízení, se uvedou v povolení.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví zejména pravidla pro:

- a) udělování povolení uvedeného v odstavci 1;
- b) případy, kdy se provádí přezkum povolení;
- c) podmínky, za nichž se povolení uděluje;
- d) určení celního orgánu příslušného k udělení povolení;
- e) konzultace s jinými celními orgány a poskytování informací těmto orgánům;
- f) podmínky, za nichž může být povolení pozastaveno nebo zrušeno;
- g) zvláštní úkoly a působnost příslušných zúčastněných celních úřadů, zejména v souvislosti s kontrolami, jež mají být použity;
- h) formu a jakoukoli lhůtu pro dokončení formalit,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Tato opatření zohlední:

- a) v souvislosti s prvním pododstavcem písm. c) a v případě zapojení více než jednoho členského státu splnění kritérií pro udělování statusu schváleného hospodářského subjektu stanovených v článku 14 žadatelem;
- b) v souvislosti s prvním pododstavcem písm. d) místo, kde žadatel vede nebo zpřístupňuje své hlavní účetnictví pro celní účely, což usnadňuje kontroly z hlediska auditu, a kde je vykonávána alespoň část činností, na něž se má povolení vztahovat.

3. Nestanoví-li celní předpisy jinak, je povolení uvedené v odstavci 1 udělováno pouze těmto osobám:

- a) osobám usazeným na celním území Společenství;
- b) osobám, které poskytnou potřebnou záruku řádného provedení operací a které v případech, kdy může u zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu, vzniknout celní dluh nebo jiné poplatky, poskytnou jistotu v souladu s článkem 56;
- c) v případě dočasného použití osobě, která zboží používá nebo zajišťuje jeho použití, a v případě režimu aktivního zušlechtovacího styku osobě, která provádí nebo zajišťuje provádění zušlechtovacích operací.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví odchylky od prvního pododstavce tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

4. Není-li stanoveno jinak, je povolení uvedené v odstavci 1 uděleno pouze tehdy, jsou-li kromě podmínek uvedených v odstavci 3 splněny i tyto podmínky:

- a) pokud celní orgány mohou nad prováděním daného režimu vykonávat celní dozor, aniž by musely uplatňovat administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám;
- b) pokud by povolením použit režim zušlechtovacího styku nebyly nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců Společenství (hospodářské podmínky).

Není-li prokázáno něco jiného nebo pokud celní předpisy stanoví, že hospodářské podmínky se považují za splněné, má se za to, že zásadní zájmy výrobců Společenství uvedené v prvním pododstavci písm. b) nejsou nepříznivě dotčeny.

Je-li prokázáno, že by zásadní zájmy výrobců Společenství mohly být nepříznivě dotčeny, provede se postupem podle článku 185 posouzení hospodářských podmínek.

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření upravující:

- a) posuzování hospodářských podmínek;
- b) určení případů, v nichž mohou být zásadní zájmy výrobců Společenství nepříznivě dotčeny, přičemž se zohlední opatření v oblasti obchodní a zemědělské politiky;
- c) určení případů, v nichž se hospodářské podmínky považují za splněné.

5. Držitel povolení informuje celní orgány o všech skutečnostech, které nastaly po udělení povolení a které by mohly mít vliv na jeho zachování nebo obsah.

Článek 137

Záznamy

1. S výjimkou režimu tranzitu nebo nestanoví-li celní předpisy jinak, vede držitel povolení, držitel režimu a všechny osoby, které provádějí činnost zahrnující uskladnění, opracování nebo zpracování zboží nebo prodej či nákup zboží ve svobodných pásmech, záznamy o zboží ve formě schválené celními orgány.

Záznamy musí celním orgánům umožnit dohled nad dotyčným režimem, zejména pokud jde o identifikaci zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, jeho celní status a pohyb.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají provádění tohoto článku, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 138

Vyřízení režimu

1. Aniž je dotčen článek 166, je zvláštní režim, kromě režimu tranzitu, vyřízen v okamžiku, kdy je zboží, které bylo do režimu propuštěno, či zušlechtěné výrobky propuštěné do následného celního režimu, kdy opustily celní území Společenství nebo byly zničeny a nezůstal po nich žádný odpad nebo byly přenechány ve prospěch státu podle článku 127.

2. Celní orgány režim tranzitu vyřídí, pokud je na základě porovnání údajů, které má k dispozici celní úřad odesláním, s údaji, které má k dispozici celní úřad určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.

3. Celní orgány učiní všechna opatření potřebná k tomu, aby napravily situaci u zboží, u něž nebyl příslušný režim vyřízen v souladu se stanovenými podmínkami.

Článek 139

Převod práv a povinností

Práva a povinnosti držitele režimu ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu jiného než je tranzit, mohou být za podmínek stanovených celními orgány zcela nebo zčásti převedeny na jiné osoby, které splňují podmínky stanovené pro daný režim.

Článek 140

Pohyb zboží

1. Zboží propuštěné do zvláštního režimu jiného než je tranzit nebo zboží ve svobodném pásmu se může pohybovat mezi různými místy na celním území Společenství, stanoví-li to povolení nebo celní předpisy.

2. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 141

Obvyklé formy manipulace

Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění nebo které bylo umístěno do svobodného pásma, může být podrobena obvyklým formám manipulace, jejichž cílem je zajistit uchování zboží, zlepšit jeho vzhled nebo obchodní jakost nebo je upravit pro distribuci nebo další prodej.

Článek 142

Rovnocenné zboží

1. Rovnocenným zbožím je zboží Společenství, které je uskladněno, použito nebo zpracováno místo zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu.

V režimu pasivního zušlechtovacího styku je rovnocenným zbožím zboží, které není zbožím Společenství a které je zpracováno místo zboží Společenství, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechtovacího styku.

Rovnocenné zboží má stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako zboží, které nahrazuje.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví odchylky od třetího pododstavce tohoto odstavce, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. Je-li zajištěn řádný průběh režimu, zejména pokud jde o celní dohled, celní orgány povolí:

- a) použití rovnocenného zboží ve zvláštním režimu s výjimkou režimu tranzitu, dočasného použití a dočasného uskladnění;
- b) v případě režimu aktivního zušlechťovacího styku vývoz zušlechťovaných výrobků, které byly získány z rovnocenného zboží ještě před dovozem zboží, které nahrazují;
- c) v případě režimu pasivního zušlechťovacího styku dovoz zušlechťovaných výrobků, které byly získány z rovnocenného zboží ještě před vývozem zboží, které nahrazují.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, v nichž celní orgány mohou povolit použití rovnocenného zboží v režimu dočasného použití, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

3. Použití rovnocenného zboží není povoleno v žádném z těchto případů:

- a) provádí-li se u zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku pouze obvyklé formy manipulace vymezené v článku 141;
- b) platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě zušlechťovaných výrobků v režimu aktivního zušlechťovacího styku a pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenčního ujednání mezi Společenstvím a některými zeměmi či územími mimo celní území Společenství nebo skupinami těchto zemí či území; nebo
- c) pokud by to vedlo k neoprávněné výhodě týkající se dovozního cla.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se vymezují další případy, v nichž nemůže být použito rovnocenné zboží, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

4. V případě uvedeném v odst. 2 písm. b) tohoto článku a pokud by zušlechťované výrobky podléhaly vývoznímu clu, jestliže by nebyly vyvezeny v rámci aktivního zušlechťovacího styku, poskytne držitel povolení jistotu pro zajištění úhrady cla pro případ, že zboží, které není zbožím Společenství, nebude dovezeno ve lhůtě uvedené v čl. 169 odst. 3.

Článek 143

Prováděcí opatření

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření k provádění režimů podle této hlavy.

KAPITOLA 2

Tranzit

Oddíl 1

Vnější a vnitřní tranzit

Článek 144

Vnější tranzit

1. Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu zboží, které není zbožím Společenství, mezi dvěma místy na celním území Společenství, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovozním clům;
- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodněpolitickým opatřením, pokud tato opatření nezačínají vstup zboží na celní území Společenství nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, kdy je zboží Společenství propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, a související podmínky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

3. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:

- a) v režimu vnějšího tranzitu Společenství;
- b) v souladu s Úmluvou TIR, pokud tato přeprava:
  - i) byla zahájena nebo má být ukončena mimo celní území Společenství nebo
  - ii) probíhá mezi dvěma místy na celním území Společenství přes území země nebo území mimo celní území Společenství;
- c) v případě tranzitní přepravy v souladu s Úmluvou ATA/Istanbulskou úmluvou;
- d) podle Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);
- e) podle formuláře 302 v rámci Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;
- f) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

4. Použitím vnějšího tranzitu není dotčen článek 140.

Článek 145

Vnitřní tranzit

1. Režim vnitřního tranzitu umožňuje za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 3 přepravu zboží Společenství mezi dvěma místy na celním území Společenství a přes jiné území mimo toto území beze změny jeho celního statusu.

2. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:

- a) v režimu vnitřního tranzitu Společenství, je-li tato možnost upravena v mezinárodní dohodě;
- b) v souladu s Úmluvou TIR;
- c) v případě tranzitní přepravy v souladu s Úmluvou ATA/Istanbulskou úmluvou;
- d) podle Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);
- e) podle formuláře 302 v rámci Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;
- f) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

3. V případech uvedených v odst. 2 písm. b) až f) si zboží zachová celní status zboží Společenství pouze tehdy, je-li tento status zjištěn za určitých podmínek a způsobem, které jsou stanoveny celními předpisy.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví podmínky, za nichž může být zjištěn celní status, a způsob, kterým se zjišťuje, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 2

Tranzit Společenství

Článek 146

Povinnosti držitele tranzitního režimu Společenství a příjemce zboží pohybujícího se v tranzitním režimu Společenství

1. Držitel tranzitního režimu Společenství je povinen:
  - a) předložit zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určenému v nezměněném stavu spolu s požadovanými informacemi a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány k zajištění jeho identifikace;

- b) dodržovat celní předpisy vztahující se na režim;
- c) nestanoví-li celní předpisy jinak, poskytnout jistotu k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo zaplacení jiných poplatků stanovených dalšími příslušnými platnými předpisy, které mohou u zboží vzniknout.

2. Povinnosti držitele režimu jsou splněny a režim tranzitu je ukončen, jakmile je zboží v tomto režimu spolu s požadovanými informacemi k dispozici celnímu úřadu určenému v souladu s celními předpisy.

3. Přepravce nebo příjemce zboží, který zboží přejímá s vědomím, že se toto zboží přepravuje v tranzitním režimu Společenství, je rovněž povinen ve stanovené lhůtě předložit celnímu úřadu místa určená zboží v nezměněném stavu a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány k zajištění jeho identifikace.

Článek 147

Zboží přepravované v režimu vnějšího tranzitu Společenství přes území země mimo celní území Společenství

1. Režimu vnějšího tranzitu Společenství podléhá zboží, které je přepravováno přes území, které není součástí celního území Společenství, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) tuto možnost stanoví mezinárodní smlouva;
- b) přeprava přes toto území je uskutečněna na základě jediného přepravního dokladu vystaveného na celním území Společenství.

2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) se po dobu, kdy je zboží mimo celní území Společenství, účinky režimu vnějšího tranzitu Společenství pozastaví.

KAPITOLA 3

Uskladnění

Oddíl 1

Společná ustanovení

Článek 148

Oblast působnosti

1. Režim uskladnění umožňuje skladovat v celním skladu na celním území Společenství zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovoznímu clu;

- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodněpolitickým opatřením, pokud tato opatření nezakazují vstup zboží na celní území Společenství nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Zboží Společenství může být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo může být umístěno do svobodného pásma v souladu s celními předpisy nebo se zvláštními předpisy Společenství nebo proto, aby se na ně vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, kdy lze zboží Společenství propustit do režimu uskladnění v celním skladu nebo do režimu svobodného pásma, a související podmínky se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 149

Povinnosti držitele povolení nebo režimu

1. Držitel povolení a držitel režimu je povinen:
  - a) zajistit, že zboží v režimu dočasného uskladnění nebo uskladnění v celním skladu nebude odňato celnímu dohledu;
  - b) splnit povinnosti vyplývající ze skladování zboží v režimu dočasného uskladnění nebo uskladnění v celním skladu;
  - c) zajistit soulad se zvláštními podmínkami uvedenými v povolení k provozování celního skladu nebo zařízení pro dočasné uskladnění.
2. Odchylně od odstavce 1 lze v povolení týkajícím se veřejného celního skladu stanovit, že za splnění povinností podle odst. 1 písm. a) nebo b) odpovídá výlučně držitel režimu.
3. Za splnění povinností vyplývajících z propuštění do režimu dočasného uskladnění nebo uskladnění v celním skladu odpovídá držitel režimu.

Článek 150

Délka trvání režimu uskladnění

1. Doba, po kterou se zboží může nacházet v režimu uskladnění, není omezena.
2. Celní orgány však mohou stanovit lhůtu, ve které musí být režim uskladnění vyřízen v jednom z těchto případů:
  - a) provozují-li skladovací zařízení celní orgány a může-li toto zařízení využít k dočasnému uskladnění zboží podle článku 151 kterákoli osoba;

- b) za výjimečných okolností, zejména pokud druh a povaha zboží mohou v případě dlouhodobého skladování ohrozit zdraví lidí, zvířat nebo rostlin nebo životní prostředí.

3. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy uvedené v odstavci 2, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Oddíl 2

Dočasné uskladnění

Článek 151

Propuštění zboží do režimu dočasného uskladnění

1. Není-li následující zboží, které není zbožím Společenství, v celním prohlášení navrženo do jiného režimu, má se za to, že ho jeho držitel v okamžiku předložení celnímu úřadu navrhl k propuštění do režimu dočasného uskladnění:

- a) zboží, které je dopraveno na celní území Společenství jinak než přímo do svobodného pásma;
- b) zboží, které je ze svobodného pásma dopraveno do jiné části celního území Společenství;
- c) zboží, pro které byl ukončen režim vnějšího tranzitu.

Celní prohlášení se považuje za podané a přijaté celními orgány okamžikem předložení zboží celnímu úřadu.

2. Celním prohlášením pro režim dočasného uskladnění je vstupní souhrnné celní prohlášení nebo tranzitní doklad, který je nahrazuje.

3. Celní orgány mohou vyžadovat, aby držitel zboží poskytl jistotu k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jakémukoli celnímu dluhu nebo jiných poplatků stanovených dalšími příslušnými platnými předpisy, které by mohly vzniknout.

4. Pokud zboží nemůže být z jakéhokoli důvodu propuštěno do režimu dočasného uskladnění nebo v tomto režimu již nemůže být dále ponecháno, přijmou celní orgány neprodleně veškerá opatření k nápravě jeho situace. Články 125 až 127 se použijí obdobně.

5. Komise může regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 152

Dočasně uskladněné zboží

1. Zboží v režimu dočasného uskladnění je skladováno pouze na místech schválených pro dočasné uskladnění.

2. Aniž je dotčen čl. 91 odst. 2, použijí se u zboží v režimu dočasného uskladnění pouze takové formy manipulace, které zajistí, aby bylo zboží uchováno v nezměněném stavu a nedošlo ke změně jeho vzhledu ani technických charakteristik.

Oddíl 3

Uskladnění v celním skladu

Článek 153

Uskladnění v celních skladech

1. Režim uskladnění v celním skladu umožňuje skladovat zboží, které není zbožím Společenství, v prostorách nebo na jiných místech schválených pro tento režim celními orgány a pod celním dohledem (dále jen „celní sklady“).
2. Celní sklady může pro skladování zboží použít jakákoli osoba (veřejný celní sklad) nebo mohou být provozovány držitelem oprávnění k celnímu skladování (soukromý celní sklad).
3. Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu, může být dočasně odebráno z celního skladu. Odebrání zboží musí být s výjimkou případu vyšší moci předem schváleno celními orgány.

Článek 154

Zboží Společenství, konečné použití a zpracovatelské činnosti

1. Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit, aby se v celním skladu prováděly tyto činnosti:
  - a) uskladňování zboží Společenství;
  - b) zpracovávání zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo konečného použití za podmínek stanovených pro tyto režimy.
2. V případech uvedených v odstavci 1 se zboží nepovažuje za zboží v režimu uskladnění v celním skladu.

Oddíl 4

Svobodná pásma

Článek 155

Vymezení svobodných pásem

1. Členské státy mohou některé části celního území Společenství prohlásit za svobodná pásma.

Pro každé svobodné pásmo členský stát určí zeměpisné vymezení a místa vstupu a výstupu.

2. Svobodná pásma musí být ohrazena.

Obvod a místa vstupu do svobodného pásma a výstupu z něj podléhají celnímu dohledu.

3. Osoby, zboží a dopravní prostředky vstupující do svobodných pásem nebo z nich vystupující mohou být podrobeny celním kontrolám.

Článek 156

Stavby a činnosti ve svobodných pásmech

1. Ke stavbě budov ve svobodném pásmu je zapotřebí předchozího povolení celních orgánů.
2. S výhradou celních předpisů je ve svobodném pásmu povolena jakákoli průmyslová či obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provozování těchto činností a poskytování služeb musí být předem oznámeno celním orgánům.
3. S ohledem na povahu daného zboží nebo potřeby celního dohledu či požadavků na bezpečnost mohou celní orgány činnosti uvedené v odstavci 2 zakázat nebo omezit.
4. Celní orgány mohou zakázat výkon činnosti ve svobodném pásmu osobám, které neposkytnou potřebnou záruku dodržování celních předpisů.

Článek 157

Předložení zboží a propuštění do režimu

1. Zboží dopravené do svobodného pásma se předkládá celnímu úřadu a je podrobeno předepsaným celním formalitám v těchto případech:
  - a) pokud je zboží do svobodného pásma dopraveno přímo z území mimo celní území Společenství;
  - b) pokud bylo zboží propuštěno do celního režimu, který je ukončen nebo vyřízen propuštěním do režimu svobodného pásma;
  - c) pokud je zboží propuštěno do režimu svobodného pásma proto, aby se na něj vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla;
  - d) pokud jsou tyto formality stanoveny jinými než celními předpisy.
2. Zboží dopravené do svobodného pásma za jiných okolností, než které jsou uvedeny v odstavci 1, nemusí být předloženo celnímu úřadu.
3. Aniž je dotčen článek 158, považuje se zboží dopravené do svobodného pásma za zboží, které bylo propuštěno do režimu svobodného pásma:
  - a) okamžikem jeho vstupu do svobodného pásma, pokud již nebylo propuštěno do jiného celního režimu;
  - b) okamžikem ukončení režimu tranzitu, pokud není ihned propuštěno do následného celního režimu.

Článek 158

Zboží Společenství ve svobodných pásmech

1. Zboží Společenství může do svobodného pásma vstoupit, může v něm být uskladněno, přepravováno, lze ho v něm použít, zpracovávat nebo spotřebovat. V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného pásma.
2. Na žádost dotyčné osoby celní orgány potvrdí celní status zboží jako zboží Společenství u tohoto zboží:
  - a) zboží Společenství, které vstupuje do svobodného pásma;
  - b) zboží Společenství, které ve svobodném pásmu prošlo zpracovatelskými operacemi;
  - c) zboží, které bylo ve svobodném pásmu propuštěno do volného oběhu.

Článek 159

Zboží, které není zbožím Společenství, ve svobodných pásmech

1. Zboží, které není zbožím Společenství, umístěné ve svobodném pásmu lze propustit do volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, dočasného použití nebo konečného použití za podmínek stanovených pro tyto režimy.

V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného pásma.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zásob nebo zásobovacích skladů, u nichž tak daný režim stanoví, odstavec 1 tohoto článku nevylučuje použití nebo spotřebování zboží, jehož propuštění do režimu volného oběhu nebo dočasného použití by nepodléhalo uplatnění dovozního cla nebo opatření v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky.

V případě takového použití nebo spotřeby se nepožaduje celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu nebo do režimu dočasného použití.

Toto prohlášení se však požaduje, jestliže zboží podléhá celní kvótě nebo stropu.

Článek 160

Výstup zboží ze svobodného pásma

Aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblastech jiných než v celní oblasti, může být zboží nacházející se ve svobodném pásmu vyvezeno nebo zpětně vyvezeno z celního území Společenství nebo dopraveno do jiné části celního území Společenství.

Články 91 až 98 se obdobně použijí na zboží dopravované do jiných částí celního území Společenství.

Článek 161

Celní status

Zboží, které je dopravováno ze svobodného pásma do jiné části celního území Společenství nebo které je propuštěno do celního režimu, se považuje za zboží, které není zbožím Společenství, pokud se jeho celní status zboží Společenství neprokáže potvrzením podle čl. 158 odst. 2 nebo jiným dokladem o statusu podle celních předpisů Společenství.

Pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo opatření na kontrolu vývozu stanovených v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky se však takové zboží považuje za zboží Společenství, pokud se nezjistí, že nemá celní status zboží Společenství.

KAPITOLA 4

Zvláštní použití

Oddíl 1

Dočasné použití

Článek 162

Oblast působnosti

1. Režim dočasného použití umožňuje, aby zboží, které není zbožím Společenství a které má být zpětně vyvezeno, bylo na celním území Společenství používáno s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla a aniž by se na ně vztahovaly:

- a) jiné poplatky stanovené dalšími příslušnými platnými předpisy;
- b) obchodněpolitická opatření, pokud tato opatření nezakazují vstup zboží na celní území Společenství nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Režim dočasného použití lze použít pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) zboží nemá být kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho používáním nijak změněno;
- b) je možné zajistit identifikaci zboží, které bylo do režimu propuštěno, s výjimkou případu, kdy s ohledem na povahu zboží nebo zamýšlené použití nemůže neprovedení identifikace vést ke zneužití režimu, nebo kdy je v případě uvedeném v článku 142 možné ověřit splnění podmínek stanovených pro rovnocenné zboží;

- c) držitel režimu je usazen mimo celní území Společenství, nestanoví-li celní předpisy jinak;
- d) jsou splněny požadavky pro úplné nebo částečné osvobození od cla stanovené v právních předpisech Společenství.

Částka je splatná za každý byt jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Částka dovozního cla nesmí být vyšší než částka cla, která by byla splatná, kdyby dané zboží bylo v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

Článek 163

Lhůta pro setrvání zboží v režimu dočasného použití

1. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž musí být zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití, zpětně vyvezeno nebo musí být propuštěno do následného celního režimu. Tato lhůta musí být dostatečná pro dosažení cíle povoleného použití.

2. Lhůta, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití za stejným účelem a na odpovědnost téhož držitele povolení, nesmí přesáhnout 24 měsíců, a to i v případě, že byl režim vyřízen tím, že zboží bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu a následně opět do režimu dočasného použití.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze povoleného použití dosáhnout ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 a 2, mohou celní orgány na řádně odůvodněnou žádost držitele povolení tyto lhůty přiměřeně prodloužit.

Článek 164

Situace, ve kterých může být uplatněn režim dočasného použití

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví případy, kdy lze použít režim dočasného použití a kdy lze udělit úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla, a související podmínky se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Při přijímání těchto opatření se zohlední mezinárodní dohody a povaha a použití zboží.

Článek 165

Výše dovozního cla v případě dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla

1. Výše dovozního cla u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, činí 3 % z částky dovozního cla, které by bylo v případě uvedeného zboží splatné, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

Oddíl 2

Konečné použití

Článek 166

Režim konečného použití

1. Režim konečného použití umožňuje, aby bylo zboží z důvodu svého zvláštního použití propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla. Zboží zůstává pod celním dohledem.

2. Celní dohled u režimu konečného použití končí:

- a) jakmile bylo zboží použito pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;
- b) jakmile je zboží vyvezeno, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
- c) jakmile bylo zboží použito k jiným účelům, než které jsou uvedeny v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla, a bylo zapláceno dovozní clo.

3. Požaduje-li se výtěžnost, použije se článek 167 obdobně na režim konečného použití.

KAPITOLA 5

Zušlechťení

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 167

Výtěžnost

S výjimkou případů, kdy je výtěžnost vymezena ve zvláštních právních předpisech Společenství, celní orgány stanoví buď výtěžnost či průměrnou výtěžnost zušlechťovací operace, nebo případně způsob, jak ji stanovit.

Výtěžnost nebo průměrná výtěžnost se stanoví na základě skutečných podmínek, za kterých jsou nebo budou zušlechťovací operace prováděny. Výtěžnost lze případně upravit podle článků 18 a 19.

Oddíl 2

Aktivní zušlechťovací styk

Článek 168

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen článek 142, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Společenství bylo použito zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovoznímu clu;
- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodněpolitickým opatřením, pokud tato opatření nezkazují vstup zboží na celní území Společenství nebo jeho výstup z tohoto území.

2. V jiných případech, než jsou opravy a zničení, lze režim aktivního zušlechťovacího styku použít pouze tehdy, je-li zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, v zušlechťovaných produktech možné identifikovat, aniž by bylo dotčeno použití příslušenství pro výrobu.

V případě uvedeném v článku 142 lze režim použít, je-li možné ověřit soulad s podmínkami stanovenými pro rovnocenné zboží.

3. Kromě případů uvedených v odstavcích 1 a 2 může být režim aktivního zušlechťovacího styku použit i na:

- a) zboží, které má projít operacemi, jež zajistí dodržování technických požadavků na propuštění zboží do volného oběhu;
- b) zboží, které se má podrobit obvyklým formám manipulace v souladu s článkem 141.

Článek 169

Lhůta pro vyřízení režimu

1. Celní orgány stanoví lhůtu, v níž má být režim aktivního zušlechťovacího styku v souladu s článkem 138 vyřízen.

Tato lhůta začíná dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Společenství, do tohoto režimu propuštěno, a musí zohledňovat dobu potřebnou pro provedení zušlechťovacích operací a vyřízení režimu.

2. Na řádně odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

V povolení může být uvedeno, že lhůta, která začíná v průběhu kalendářního měsíce, čtvrtletí nebo pololetí, skončí posledního dne následujícího kalendářního měsíce, čtvrtletí nebo pololetí.

3. V případech předčasného vývozu v souladu s čl. 142 odst. 2 písm. b) stanoví celní orgány lhůtu, během které musí být zboží, které není zbožím Společenství, navrženo v celním prohlášení do daného režimu. Tato lhůta začíná dnem přijetí vývozního prohlášení vztahujícího se na zušlechťované produkty získané z odpovídajícího rovnocenného zboží.

Článek 170

Dočasný zpětný vývoz pro účely dalšího zpracování

Část zboží nebo veškeré zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, nebo zušlechťované produkty mohou být, pokud to celní orgány povolí, dočasně zpětně vyvezeny pro účely dalšího zpracování mimo celní území Společenství v souladu s podmínkami stanovenými pro režim pasivního zušlechťovacího styku.

Oddíl 3

Pasivní zušlechťovací styk

Článek 171

Oblast působnosti

1. Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby zboží Společenství bylo dočasně vyvezeno z celního území Společenství za účelem zušlechťovacích operací. Zušlechťované produkty, které jsou výsledkem zušlechťování tohoto zboží, mohou být na žádost držitele povolení nebo jakékoli jiné osoby usazené na celním území Společenství, získá-li tato osoba souhlas držitele povolení a jsou-li splněny podmínky povolení, propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Režim pasivního zušlechťovacího styku nelze použít v případě tohoto zboží Společenství:

- a) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla;
- b) zboží, které bylo před vývozem propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla na základě jeho konečného použití, dokud účely tohoto konečného použití nejsou splněny, ledaže má toto zboží projít opravami;
- c) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na poskytnutí vývozních náhrad;

d) zboží, jemuž je na základě vývozu v rámci společné zemědělské politiky přiznána jiná finanční výhoda než náhrady uvedené v písmenu c).

3. V případech, na které se nevztahují články 172 a 173 a kdy se uplatňuje valorické clo, se výše dovozního cla vypočítá na základě nákladů zušlechťovací operace provedené mimo celní území Společenství.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví pravidla pro tento výpočet a pravidla vymezující použití zvláštních cel, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

4. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž musí být dočasně vyvezené zboží dovezeno zpět na celní území Společenství ve formě zušlechťovaných výrobků a propuštěno do volného oběhu, aby mu mohlo být přiznáno úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla. Na řádně odůvodněnou žádost držitele povolení mohou tuto lhůtu přiměřeně prodloužit.

Článek 172

Zboží opravené bezúplatně

1. Je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku výrobní vady nebo vady materiálu, má toto zboží nárok na úplné osvobození od dovozního cla.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na případy, kdy výrobní vada zboží nebo vada materiálu byly vzaty do úvahy již při prvním propuštění zboží do volného oběhu.

Článek 173

Systém prosté výměny

1. Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený produkt (dále jen „náhradní produkt“) v souladu s odstavci 2 až 5 nahradil zušlechťovaný výrobek.

2. Celní orgány povolí použití systému prosté výměny, je-li předmětem zušlechťovací operace oprava vadného zboží Společenství, které není předmětem opatření stanovených v rámci společné zemědělské politiky, ani se na ně nevztahují zvláštní režimy pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.

3. Náhradní produkty musejí mít stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako vadné zboží, pokud by bylo podrobeno opravě.

4. Bylo-li vadné zboží před vývozem používáno, musí být náhradní produkty také použité.

Byly-li však náhradní produkty dodány zdarma v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku vady materiálu nebo výrobní vady, celní orgány od splnění požadavku stanoveného v prvním pododstavci upustí.

5. Na náhradní produkty se použijí ustanovení, která by se vztahovala na zušlechťované produkty.

Článek 174

Předčasný dovoz náhradních produktů

1. Celní orgány povolí za podmínek, které samy stanoví, a na žádost dotyčné osoby dovoz náhradních produktů ještě před vývozem vadného zboží.

V případě takového předčasného dovozu náhradního produktu se poskytne jistota ve výši částky dovozního cla, které by bylo splatné, pokud by vadné zboží nebylo vyvezeno v souladu s odstavcem 2.

2. Vadné zboží se vyveze ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy celní orgány přijmou celní prohlášení s návrhem na propuštění náhradních produktů do volného oběhu.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze vadné zboží vyvézt ve lhůtě uvedené v odstavci 2, mohou celní orgány na řádně odůvodněnou žádost dotyčné osoby tuto lhůtu přiměřeně prodloužit.

HLAVA VIII

ODCHOD ZBOŽÍ Z CELNÍHO ÚZEMÍ SPOLEČENSTVÍ

KAPITOLA I

Zboží opouštějící celní území

Článek 175

Povinnost podat prohlášení před odchodem zboží

1. Zboží, které má opustit celní území Společenství, je předmětem prohlášení před odchodem zboží, které se příslušnému celnímu úřadu podává nebo zpřístupňuje před tím, než zboží opustí celní území Společenství.

První pododstavec se však nevztahuje na zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Společenství bez zastávky na tomto území.

2. Prohlášení před odchodem zboží má jednu z těchto forem:

a) příslušné celní prohlášení pro zboží opouštějící celní území Společenství, které je propuštěno do celního režimu pro účely požadované v celním prohlášení;

- b) oznámení o zpětném vývozu v souladu s článkem 179;
- c) výstupní souhrnné celní prohlášení uvedené v článku 180, není-li vyžadováno celní prohlášení ani oznámení o zpětném vývozu.
3. Prohlášení před odchodem zboží obsahuje alespoň údaje nezbytné pro sestavení výstupního souhrnného celního prohlášení.

Článek 176

Opatření, kterými se stanoví některé podrobnosti

1. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají:
- a) případů, v nichž ke zboží opouštějícímu celní území Společenství není třeba podávat prohlášení před odchodem zboží, a souvisejících podmínek;
- b) podmínek, za kterých lze upustit od požadavku na prohlášení před odchodem zboží nebo tento požadavek upravit;
- c) lhůty, během které se prohlášení před odchodem zboží podá nebo zpřístupní před tím, než zboží opustí celní území Společenství;
- d) jakýchkoli výjimek ze lhůty uvedené v písmenu c) a odchylek od této lhůty;
- e) příslušného celního úřadu, kterému se podává nebo zpřístupňuje prohlášení před odchodem zboží a kde se mají provádět analýzy rizik a kontroly z hlediska rizik při vývozu nebo výstupu,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

2. Při přijímání těchto opatření se zohledňují:
- a) zvláštní okolnosti;
- b) použití těchto opatření v případě určitých druhů přepravy zboží, dopravních prostředků nebo hospodářských subjektů;
- c) mezinárodní dohody, které stanoví zvláštní bezpečnostní opatření.

Článek 177

Celní dohled a formality při výstupu

1. Zboží opouštějící celní území Společenství podléhá celnímu dohledu a může podléhat celním kontrolám. Celní orgány mohou případně v souladu s opatřeními přijatými podle odstavce 5 určit cestu, kterou má zboží celní území Společenství opustit, a časovou lhůtu, kterou je třeba pro opuštění tohoto území dodržet.

2. Zboží, které má opustit celní území Společenství, se předloží příslušnému celnímu úřadu v místě, kde zboží opouští celní území Společenství, a podléhá výstupním formalitám, které podle potřeby zahrnují:

- a) vrácení nebo prominutí dovozního cla nebo platbu vývozních náhrad;
- b) výběr vývozního cla;
- c) formality vyžadované podle platných právních předpisů s ohledem na další poplatky;
- d) použití zákazů a omezení, včetně kontrol zaměřených na překurzory omamných látek, na zboží porušující některá práva duševního vlastnictví a na hotovost opouštějící Společenství, odůvodněných mimo jiné veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví, jakož i provádění opatření na zachování a řízení rybolovu a obchodněpolitických opatření.

3. Zboží opouštějící celní území Společenství předloží celnímu úřadu jedna z těchto osob:

- a) osoba, která zboží z celního území Společenství vyváží;
- b) osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet osoba, která zboží z toto území vyváží, jedná;
- c) osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží před jeho vyvezením z celního území Společenství.

4. Výstup zboží je povolen, pokud dotyčné zboží opouští celní území Společenství ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku přijetí prohlášení před odchodem zboží.

5. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k odstavcům 1, 2 a 3 tohoto článku.

KAPITOLA 2

Vývoz a zpětný vývoz

Článek 178

Zboží Společenství

1. Zboží Společenství, které má opustit celní území Společenství, se propustí do režimu vývozu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na toto zboží:
- zboží, které bylo propuštěno do režimu konečného použití nebo režimu pasivního zušlechťovacího styku;
  - zboží, které bylo propuštěno do režimu vnitřního tranzitu, nebo zboží dočasně opouštějící celní území Společenství v souladu s článkem 103.
3. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 opatření, kterými se stanoví vývozní formalita pro zboží, které bylo propuštěno do režimu vývozu, do režimu konečného použití nebo režimu pasivního zušlechťovacího styku.

Článek 179

Zboží, které není zbožím Společenství

1. Zboží, které není zbožím Společenství a které má opustit celní území Společenství, podléhá oznámení o zpětném vývozu, které se podá příslušnému celnímu úřadu, a výstupním formalitám.
2. Články 104 až 124 se použijí obdobně na oznámení o zpětném vývozu.
3. Odstavec 1 se nevztahuje na toto zboží:
- zboží, které bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu a které se přes celní území Společenství pouze přepravuje;
  - zboží překládané ve svobodném pásmu nebo z něj přímo zpětně vyvezené;
  - zboží v režimu dočasného uskladnění, které je zpětně vyvezeno přímo ze schváleného zařízení pro dočasné uskladnění.

Článek 180

Výstupní souhrnné celní prohlášení

1. Má-li zboží opustit celní území Společenství a celní prohlášení ani oznámení o zpětném vývozu se nepožadují, podá se příslušnému celnímu úřadu souhrnné výstupní prohlášení v souladu s článkem 175.
2. Výstupní souhrnné celní prohlášení se podává za použití technologie elektronického zpracování dat. Lze využít obchodní, přístavní nebo přepravní informace, pokud obsahují údaje, které jsou pro sestavení výstupního souhrnného celního prohlášení nezbytné.
3. Za výjimečných okolností mohou celní orgány přijmout výstupní souhrnné celní prohlášení v listinné podobě, avšak za předpokladu, že použijí stejnou úroveň řízení rizik, jaká se používá u výstupních souhrnných celních prohlášení podaných za použití elektronického zpracování dat, a že lze splnit požadavky na výměnu těchto dat mezi celními úřady.

Celní orgány mohou povolit, aby bylo místo výstupního souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům souhrnného celního prohlášení v počítačovém systému hospodářského subjektu.

4. Výstupní souhrnné celní prohlášení podává jedna z těchto osob:
- osoba, která zboží vyváží z celního území Společenství nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží mimo toto území;
  - vývozce nebo odesílatel nebo jiná osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet osoba uvedená v písmenu a) jedná;
  - kdokoli, kdo je schopen dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení příslušnému celnímu orgánu.

Článek 181

Oprava výstupního souhrnného celního prohlášení

Deklarantovi se na jeho žádost povolí, aby opravil jeden nebo více údajů uvedených v již podaném výstupním souhrnném celním prohlášení.

Oprava se však nepovolí poté, co nastal některý z těchto případů:

- celní orgány informovaly osobu, která souhrnné prohlášení podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;
- celní orgány zjistily nesprávnost uvedených údajů;
- celní orgány již povolily odebrání zboží.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví výjimky z písm. c) druhého pododstavce tohoto článku, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

KAPITOLA 3

Osvobození od vývozního cla

Článek 182

Dočasný vývoz

1. Aniž je dotčen článek 171, může být zboží Společenství dočasně vyvezeno z celního území Společenství a osvobozeno od vývozního cla pod podmínkou zpětného dovozu.

2. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 prováděcí opatření k tomuto článku.

HLAVA IX

VÝBOR PRO CELNÍ KODEX A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Výbor pro celní kodex

Článek 183

Další prováděcí opatření

1. Komise přijme regulativním postupem podle čl. 184 odst. 2 pravidla pro interoperabilitu systémů elektronického celnictví členských států, jakož i pro příslušné složky Společenství za účelem dosažení lepší spolupráce založené na elektronické výměně dat mezi celními orgány navzájem, mezi celními orgány a Komisí a mezi celními orgány a hospodářskými subjekty.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a kterými se stanoví:

- a) podmínky, za nichž může Komise vydávat rozhodnutí požadující, aby členské státy zrušily nebo změnilly rozhodnutí jiné než uvedené v čl. 20 odst. 8 písm. c) a vydané v rámci celních předpisů, které se odchyľuje od srovnatelných rozhodnutí jiných příslušných orgánů, a tak ohrožuje jednotné používání celních předpisů;
- b) případně jakákoli další prováděcí opatření, včetně případů, kdy Společenství přijalo závazky a povinnosti vyplývající z mezinárodních dohod, které vyžadují, aby byla ustanovení kodexu upravena;
- c) další případy a podmínky, za nichž lze použití tohoto kodexu zjednodušit,

se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 184 odst. 4.

Článek 184

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 185

Další záležitosti

Výbor může posoudit jakoukoli otázku týkající se celních předpisů, kterou mu přednese jeho předseda, a to buď z podnětu Komise, nebo na žádost zástupce členského státu, a která se týká zejména:

- a) jakýchkoli problémů vyplývajících z používání celních předpisů;
- b) jakéhokoli postoje, který má Společenství zaujmout ve výbořech, pracovních skupinách a týmech zřízených mezinárodními dohodami týkajícími se celních předpisů nebo na základě těchto dohod.

KAPITOLA 2

Závěrečná ustanovení

Článek 186

Zrušení

Zrušují se nařízení (EHS) č. 3925/91, (EHS) č. 2913/92 a (ES) č. 1207/2001.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávacími tabulkami uvedenými v příloze.

Článek 187

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 188

Použitelnost

1. Čl. 1 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 5 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 5 odst. 2 první pododstavec, čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 15 odst. 1, čl. 16 odst. 5, čl. 18 odst. 4, čl. 19 odst. 5, čl. 20 odst. 7, čl. 20 odst. 8, čl. 20 odst. 9, čl. 24 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 25 odst. 3, čl. 28 odst. 3, čl. 30 odst. 2, čl. 31 odst. 3, čl. 33 odst. 5, článek 38, čl. 39 odst. 3, čl. 39 odst. 6, článek 43, článek 54, čl. 55 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 56 odst. 9, čl. 57 odst. 3, čl. 58 druhý pododstavec, čl. 59 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 62 odst. 3, čl. 63 odst. 3, čl. 65 odst. 3, čl. 67 odst. 1 třetí pododstavec, článek 71, čl. 72 odst. 3 první pododstavec, článek 76, čl. 77 odst. 3, čl. 78 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 78 odst. 5, článek 85, čl. 86 odst. 7, čl. 87 odst. 3 první pododstavec, čl. 88 odst. 4 druhý pododstavec, čl. 89 odst. 2, čl. 93 odst. 2, čl. 101 odst. 2, článek 103, čl. 105 odst. 2, čl. 106 odst. 4 první pododstavec, čl. 107 odst. 3, čl. 108 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 108 odst. 4, čl. 109 odst. 2, čl. 109 odst. 3, čl. 110 odst. 1 třetí pododstavec, čl. 111 odst. 3, čl. 112 odst. 4, čl. 113 odst. 3, čl. 114 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 115 druhý pododstavec, čl. 116 odst. 2 první pododstavec, čl. 119 odst. 3, článek 122, čl. 124 odst. 2, článek 128,

článek 134, čl. 136 odst. 2 první pododstavec, čl. 136 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 136 odst. 4 čtvrtý pododstavec, čl. 137 odst. 2, čl. 140 odst. 2, čl. 142 odst. 1 čtvrtý pododstavec, čl. 142 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 142 odst. 3 druhý pododstavec, článek 143, čl. 144 odst. 2, čl. 145 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 148 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 150 odst. 3, čl. 151 odst. 5, čl. 164 první pododstavec, čl. 171 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 176 odst. 1, čl. 177 odst. 5, čl. 178 odst. 3, čl. 181 třetí pododstavec, čl. 182 odst. 2, čl. 183 odst. 1 a čl. 183 odst. 2 se použijí ode dne 24. června 2008.

2. Všechna ostatní ustanovení se použijí, až budou použitelné prováděcí předpisy přijaté na základě článků uvedených v odstavci 1. Prováděcí předpisy vstoupí v platnost nejdříve dne 24. června 2009.

Aniž je dotčen vstup prováděcích předpisů v platnost, použijí se ustanovení tohoto nařízení uvedená v tomto odstavci nejpozději dne 24. června 2013.

3. Čl. 30 odst. 1 se použije ode dne 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. LENARČIČ

PŘÍLOHA
SROVNÁVACÍ TABULKY

1. Nařízení (EHS) č. 2913/92

Nařízení (EHS) č. 2913/92	Toto nařízení
Článek 1	Článek 4
Článek 2	Článek 1
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 4 body 4a až 4d	—
Článek 5	Články 11 a 12
Článek 5a	Články 13, 14 a 15
Článek 6	Článek 16
Článek 7	Článek 16
Článek 8	Článek 18
Článek 9	Článek 19
Článek 10	Článek 16
Článek 11	Články 8 a 30
Článek 12	Článek 20
Článek 13	Články 25 a 26
Článek 14	Článek 9
Článek 15	Článek 6
Článek 16	Článek 29
Článek 17	Článek 32
Článek 18	Článek 31
Článek 19	Články 116 a 183
Článek 20	Články 33 a 34
Článek 21	Článek 33
Článek 22	Článek 35
Článek 23	Článek 36
Článek 24	Článek 36
Článek 25	—
Článek 26	Článek 37
Článek 27	Článek 39
Článek 28	Článek 40
Článek 29	Článek 41
Článek 30	Článek 42
Článek 31	Článek 42
Článek 32	Článek 43
Článek 33	Článek 43
Článek 34	Článek 43
Článek 35	Článek 31
Článek 36	Článek 41

Nariadení (EHS) č. 2913/92	Toto nariadení
Článek 36a	Článek 87
Článek 36b	Články 5, 88 a 89
Článek 36c	Článek 90
Článek 37	Článek 91
Článek 38	Články 92 a 93
Článek 39	Článek 94
Článek 40	Článek 95
Článek 41	Článek 95
Článek 42	Článek 91
Článek 43	—
Článek 44	—
Článek 45	—
Článek 46	Článek 96
Článek 47	Článek 96
Článek 48	Článek 97
Článek 49	—
Článek 50	Články 98 a 151
Článek 51	Články 151 a 152
Článek 52	Článek 152
Článek 53	Článek 151
Článek 54	Článek 99
Článek 55	Článek 100
Článek 56	Článek 125
Článek 57	Článek 126
Článek 58	Články 91 a 97
Článek 59	Článek 104
Článek 60	Článek 105
Článek 61	Článek 107
Článek 62	Článek 108
Článek 63	Článek 112
Článek 64	Článek 111
Článek 65	Článek 113
Článek 66	Článek 114
Článek 67	Článek 112
Článek 68	Článek 117
Článek 69	Článek 118
Článek 70	Článek 119
Článek 71	Článek 120
Článek 72	Článek 121
Článek 73	Článek 123
Článek 74	Článek 124
Článek 75	Článek 126
Článek 76	Články 108, 109, 110 a 112
Článek 77	Články 107 a 108

Nařízení (EHS) č. 2913/92	Toto nařízení
Článek 78	Článek 27
Článek 79	Článek 129
Článek 80	—
Článek 81	Článek 115
Článek 82	Článek 166
Článek 83	Článek 102
Článek 84	Článek 135
Článek 85	Článek 136
Článek 86	Článek 136
Článek 87	Článek 136
Článek 87a	—
Článek 88	Článek 136
Článek 89	Článek 138
Článek 90	Článek 139
Článek 91	Články 140 a 144
Článek 92	Článek 146
Článek 93	Článek 147
Článek 94	Články 62, 63, 136 a 146
Článek 95	Články 136 a 146
Článek 96	Článek 146
Článek 97	Článek 143
Článek 98	Články 143, 148 a 153
Článek 99	Článek 153
Článek 100	Článek 136
Článek 101	Článek 149
Článek 102	Článek 149
Článek 103	—
Článek 104	Článek 136
Článek 105	Článek 137
Článek 106	Články 137 a 154
Článek 107	Článek 137
Článek 108	Článek 150
Článek 109	Články 141 a 143
Článek 110	Článek 153
Článek 111	Článek 140
Článek 112	Článek 53
Článek 113	—
Článek 114	Články 142 a 168
Článek 115	Články 142 a 143
Článek 116	Článek 136
Článek 117	Článek 136
Článek 118	Článek 169
Článek 119	Článek 167
Článek 120	Článek 143

Nariadení (EHS) č. 2913/92	Toto nariadení
Článek 121	Články 52 a 53
Článek 122	Články 52 a 53
Článek 123	Článek 170
Článek 124	—
Článek 125	—
Článek 126	—
Článek 127	—
Článek 128	—
Článek 129	—
Článek 130	Článek 168
Článek 131	Článek 143
Článek 132	Článek 136
Článek 133	Článek 136
Článek 134	—
Článek 135	Článek 53
Článek 136	Článek 53
Článek 137	Článek 162
Článek 138	Článek 136
Článek 139	Článek 162
Článek 140	Článek 163
Článek 141	Článek 164
Článek 142	Články 143 a 164
Článek 143	Články 47 a 165
Článek 144	Články 47, 52 a 53
Článek 145	Články 48 a 171
Článek 146	Články 143 a 171
Článek 147	Článek 136
Článek 148	Článek 136
Článek 149	Článek 171
Článek 150	Článek 171
Článek 151	Článek 171
Článek 152	Článek 172
Článek 153	Článek 171
Článek 154	Články 173 a 174
Článek 155	Článek 173
Článek 156	Článek 173
Článek 157	Článek 174
Článek 158	—
Článek 159	—
Článek 160	—
Článek 161	Články 176, 177 a 178
Článek 162	Článek 177
Článek 163	Článek 145
Článek 164	Články 103 a 145

Nařízení (EHS) č. 2913/92	Toto nařízení
Článek 165	Článek 143
Článek 166	Článek 148
Článek 167	Články 155 a 156
Článek 168	Článek 155
Článek 168a	—
Článek 169	Články 157 a 158
Článek 170	Články 157 a 158
Článek 171	Článek 150
Článek 172	Článek 156
Článek 173	Články 141 a 159
Článek 174	—
Článek 175	Článek 159
Článek 176	Článek 137
Článek 177	Článek 160
Článek 178	Článek 53
Článek 179	—
Článek 180	Článek 161
Článek 181	Článek 160
Článek 182	Články 127, 168 a 179
Článek 182a	Článek 175
Článek 182b	Článek 176
Článek 182c	Články 176, 179 a 180
Článek 182d	Články 5, 180 a 181
Článek 183	Článek 177
Článek 184	—
Článek 185	Články 130 a 131
Článek 186	Článek 130
Článek 187	Článek 132
Článek 188	Článek 133
Článek 189	Článek 56
Článek 190	Článek 58
Článek 191	Článek 56
Článek 192	Články 57 a 58
Článek 193	Článek 59
Článek 194	Článek 59
Článek 195	Článek 61
Článek 196	Článek 60
Článek 197	Článek 59
Článek 198	Článek 64
Článek 199	Článek 65
Článek 200	—
Článek 201	Článek 44
Článek 202	Článek 46
Článek 203	Článek 46

Nariadení (EHS) č. 2913/92	Toto nariadení
Článek 204	Články 46 a 86
Článek 205	Článek 46
Článek 206	Články 46 a 86
Článek 207	Článek 86
Článek 208	Článek 47
Článek 209	Článek 48
Článek 210	Článek 49
Článek 211	Článek 49
Článek 212	Článek 50
Článek 212a	Článek 53
Článek 213	Článek 51
Článek 214	Články 52 a 78
Článek 215	Články 55 a 66
Článek 216	Článek 45
Článek 217	Články 66 a 69
Článek 218	Článek 70
Článek 219	Článek 70
Článek 220	Články 70 a 82
Článek 221	Články 67 a 68
Článek 222	Článek 72
Článek 223	Článek 73
Článek 224	Článek 74
Článek 225	Článek 74
Článek 226	Článek 74
Článek 227	Článek 75
Článek 228	Článek 76
Článek 229	Článek 77
Článek 230	Článek 73
Článek 231	Článek 73
Článek 232	Článek 78
Článek 233	Článek 86
Článek 234	Článek 86
Článek 235	Článek 4
Článek 236	Články 79, 80 a 84
Článek 237	Články 79 a 84
Článek 238	Články 79, 81 a 84
Článek 239	Články 79, 83, 84 a 85
Článek 240	Článek 79
Článek 241	Článek 79
Článek 242	Článek 79
Článek 243	Článek 23
Článek 244	Článek 24
Článek 245	Článek 23
Článek 246	Článek 22

Nařízení (EHS) č. 2913/92	Toto nařízení
Článek 247	Článek 183
Článek 247a	Článek 184
Článek 248	Článek 183
Článek 248a	Článek 184
Článek 249	Článek 185
Článek 250	Články 17, 120 a 121
Článek 251	Článek 186
Článek 252	Článek 186
Článek 253	Článek 187

2. **Nařízení (EHS) č. 3925/91 a (ES) č. 1207/2001**

Zrušená nařízení	Toto nařízení
Nařízení (EHS) č. 3925/91	Článek 28
Nařízení (ES) č. 1207/2001	Článek 39